

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1382, 17 Ιούλη 2019 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Τετάρτη, Πέμπτη 17-18 Ιούλη
απολογούνται Πατέλης, Ρουπακιάς**

ΙΣΟΒΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ

Γυρίστε
στις
σελίδες 6, 7

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2019
Οι επαναστατικές
απαντήσεις
της Αριστεράς

σελ. 3, 5, 8, 9, 10, 11

Ταξική
αντίσταση
στην επιστροφή
της Δεξιάς

σελ. 2, 4, 13, 15

Κάτω τα χέρια
από το Άσυλο.
Διαδήλωση 23/7

σελ. 4

17/5, Διαδήλωση ενάντια στη φασιστοσύναξη της Χρυσής Αυγής στον Κολωνό

Διασπάσεις
στη
Χρυσή
Αυγή

**ΑΠΟΤΕ-
ΛΕΙΩΣΤΕ
ΤΟΥΣ
ΝΕΟΝΑΖΙ**

Βρούτσης με στυλ Τραμπ

Με δύο ανοιχτά ρατσιστικές προκλήσεις ξεκίνησε τη θητεία της η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Η πρώτη αφορά το προεδρικό διάταγμα με το οποίο αποφασίστηκε η κατάργηση του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής και το πέρασμά του στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Με την αναγωγή των προσφύγων και των μεταναστών σε ζήτημα “δημόσιας τάξης”, η νέα κυβέρνηση μόλις δύο μέρες μετά την εκλογή της, με το καλημέρα, έδωσε το στίγμα, ενώ η επιλογή του **Μ.Χρυσοχοϊδη** στην θέση του υπουργού έρχεται να βάλει την σφραγίδα για τη ρατσιστική πολιτική που πρόκειται να ακολουθήσει.

Λίγες μέρες μετά, ακολούθησε η εγκύκλιος του νέου υπουργού Εργασίας Βρούτση για ακύρωση της εγκυκλίου που υπογράφηκε μόλις στις 20/6/19 (πιο καθυστερημένα, πραγματικά δεν γινόταν!) από υπουργούς της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και απλοποιούσε τις διαδικασίες απόδοσης ΑΜΚΑ σε μετανάστες, αιτούντες διεθνούς προστασίας και ασυνόδευτα προσφυγόπουλα.

Της διευκολυντικής για τους μετανάστες και πρόσφυγες εγκυκλίου είχαν προηγηθεί αλλεπάλληλα αιτήματα εκ μέρους προσφύγων, μεταναστών και του αντιρατσιστικού κινήματος. Από τον Αύγουστο του 2017, σε επιστολή τους στα αρμόδια υπουργεία, είκοσι-μία ΜΚΟ σχετικές με τους πρόσφυγες τόνιζαν την ανάγκη απλοποίησης των διοικητικών διαδικασιών σε ό,τι αφορά τη χορήγηση ΑΜΚΑ, ΑΦΜ, κάρτας ανεργίας σε μετανάστες και πρόσφυγες, χαρακτηρίζοντάς τες αναποτελεσματικές για την ένταξη τους στην κοινωνία.

Ρατσιστική εγκύκλιος

Με τη νέα ρατσιστική εγκύκλιο ο υπουργός Εργασίας απειλεί να απαγορεύσει ή να δυσκολέψει την πρόσβαση χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών στην Υγεία, (φάρμακα, νοσοκομεία) αλλά και στην Εργασία και την Παιδεία, αντιμετωπίζοντάς τους σαν ανθρώπους δεύτερης κατηγορίας. Ο ΑΜΚΑ είναι απαραίτητος για όσους ασφαρίζονται (άμεσα ή έμμεσα), εργάζονται ή πρόκειται να εργαστούν, λαμβάνουν σύνταξη ή επίδομα ανεργίας καθώς και για την πρόσβαση σε νοσοκομειακή και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη από δημόσιες δομές Υγείας.

Στην εγκύκλιό του ο Βρούτσης καλεί τις υπηρεσίες να αναμένουν αναλυτικές οδηγίες αλλά το τουίτ με το οποίο, σε στυλ Τραμπ, έσπευσε να δικαιολογήσει την εγκύκλιο, δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το τι είδους θα είναι αυτές οι οδηγίες:

«Λίγες μέρες πριν τις εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ εξέδωσε εγκύκλιο διάτρητη & αντίθετη στο νόμο που παρείχε ΑΜΚΑ με αυθαίρετο τρόπο στους κατοίκους τρίτων χωρών! Οι ίδιες οι υπηρεσίες του Υπ Εργασίας ήταν αντίθετες & διαφωνούσαν! Την κατάργησα αμέσως! Η χώρα μας δεν είναι ξέφραγο αμπέλι!», έγραψε ο Βρούτσης. Πρώτος-πρώτος έτρεξε από κοντά ο **Βελόπουλος**, να χαρακτηρίσει “σωστό” το μέτρο ζητώντας επιπλέον “να κοπούν τα επιδόματα στους αλλοδαπούς”.

“Η μάχη για να έχουν πρόσβαση οι μετανάστες στα νοσοκομεία και στα σχολεία ήταν μια μάχη που ξεκίνησε πριν από το 2015” τόνισε στην ομιλία στη συζήτηση με θέμα “καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες” ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, στο Μαρξισμό 2019. “Το ότι οι φτωχοί και οι ανασφάλιστοι και οι μετανάστες και τα παιδιά θα έχουν πρόσβαση στα νοσοκομεία, στα σχολεία, τις υπηρεσίες, είναι ένα αίτημα που το έχουν κατακτήσει στην πράξη οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα τους σε αυτούς τους χώρους κόντρα σε μια σειρά από ανάλογες ρατσιστικές μεθοδεύσεις που έχουν επιχειρηθεί από την δεκαετία του ’90 και ύστερα. Αυτή είναι η δύναμη που θα επιβάλει και σήμερα ότι στην πράξη δεν θα καταφέρουν να κάνουν τίποτε ούτε με την νέα εγκύκλιο του Βρούτση για το ΑΜΚΑ”.

“Ακόμη δεν ήρθε ο Κούλης και οι απειλές δεν έμειναν στα λόγια. Την Παρασκευή πήγα ένα μετανάστη για προβλήματα υγείας στο νοσοκομείο και του δηλώσαν ό,τι δεν ισχύει το ΑΜΚΑ του. Εκεί διαπίστωσα ότι πήραν πίσω το ΑΜΚΑ από τις 11 του μηνός για τους μετανάστες και πρόσφυγες χωρίς χαρτιά”, τόνισε στην τοποθέτησή της στην ίδια συζήτηση η **Μαρία Ντάσιου**, γιατρός στο Σωτηρία και στη ΤΟ.Μ.Υ. Ηρακλείου, μέλος σε δομές κοινωνικής αλληλεγγύης και μέλος του Συντονιστικού της ΚΕΕΡΦΑ. “Για ανθρώπους σαν εμένα που πάλεψαν για να έχουν ΑΜΚΑ αυτοί οι άνθρωποι αν το αφήσουμε αυτό να περάσει, θα είναι μια ήττα. Θα πρέπει να το παλέψουμε παρά πολύ, να μην περάσει η γκετοποίηση που θα αφήσει χιλιάδες άνδρες, γυναίκες και παιδιά χωρίς πρόσβαση στην Υγεία”.

Χρυσοχοϊδης - ο υπουργός που κατάργησε τη Δασοπυρόσβεση και έφερε τις Αμυγδαλέζες

Ο Μ.Χρυσοχοϊδης είναι ο άνθρωπος που σαν υπουργός Δημόσιας Τάξης το 1999 αναβίωσε τη ρατσιστική πρακτική της κυβέρνησης μπαμπά Μητσοτάκη με μαζικές «σκούπες» της αστυνομίας, ένα χρόνο μετά την πρώτη κουστή νομιμοποίηση μεταναστών από την κυβέρνηση Σημίτη.

Τον Ιούλη του '99, χιλιάδες μπάτσοι εξαπολύουν μαζικές συλλήψεις Αλβανών μεταναστών την ώρα που πήγαιναν στη δουλειά τους και τους συγκεντρώνουν στο γήπεδο της Παλλήνης, στοιβάζοντάς τους για ώρες χωρίς νερό και φαγητό. Αυτή η πολιτική όπλισε το χέρι του φασίστα **Καζάκου** που στις 24 Οκτώβρη της ίδιας χρονιάς, ύστερα από μία δολοφονική περιόδεια 7 ωρών γύρω από την Ομόνοια, σκότωσε εν ψυχρώ τρεις μετανάστες και τραυμάτισε με πιστόλι άλλους οκτώ -διαπράττοντας το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα στα χρονικά.

Δέκα χρόνια αργότερα από την ίδια θέση ο Χρυσοχοϊδης υπέγραφε προεδρικό διάταγμα που άλλαζε την διαδικασία χορήγησης ασύλου μειώνοντας τα γραφεία εξέτασης των αιτημάτων από 52 σε 13, διατηρώντας την εμπλοκή της αστυνομίας στην διαδικασία. Την ίδια χρονιά, το 2009, εφαρμόζει το δόγμα των “προληπτικών συλλήψεων” ενόψει της πρώτης επετείου της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου, λέγοντας ότι ετοιμάζεται “Νύχτα Κρυστάλλων”. Ταύτισε αδιάτακτα το νεολαϊστικό κίνημα με τους φασίστες, την ίδια περίοδο που οι χρυσαυγίτες ανενόχλητοι ξεκινούσαν τη συγκρότηση των ταγμάτων εφόδου στις γειτονίες της Αθήνας!

Από την ίδια θέση ξανά το 2012 είχε προχωρήσει μαζί με τον τότε υπουργό Υγείας, **Ανδρέα Λοβέρδο** – στη δημοσίευση των στοιχείων των γυναικών που βρέθηκαν θετικές στον ιό HIV. Την ίδια χρονιά ανακοίνωσε 30 τοποθεσίες για στρατόπεδα (χωρητικότητα 30.000 θέσεων!) για μετανάστες σε όλη την Ελλάδα και προχώρησε στην ίδρυση της Αμυγδαλέζας. Το Μάρτη του 2012 εξαπέλυσε το σχέδιο «Κωδικός Αθηνά» που αποτελούσε το προοίμιο του Ξένιου Δία του Δένδια.

Αυτά και άλλα πολλά συνέβησαν επί υπουργίας Χρυσοχοϊδη και η παρουσία του για τέταρτη φορά στο υπουργείο Προστασίας Πολίτη δεν πρόκειται να φέρει τίποτε άλλο παρά σκλήρυνση των ρατσιστικών πολιτικών και της καταστολής. Η πρώτη του τάχα μέριμνα να ενημερωθεί τη μέρα που ορκιζόταν για την κατάσταση του πυροσβεστικού σώματος αποτελεί απόγειο υποκρισίας. Δεν ξέρει, αλήθεια, σε τι κατάσταση το έχουν φέρει οι περικοπές των μνημονίων που ψήφιζε κατά δήλωσή του χωρίς να τα έχει διαβάσει γιατί είχε “άλλες υποχρεώσεις”; Έχει ξεχάσει ότι ήταν υπουργός στην κυβέρνηση **Σημίτη** που το 1998 κατάργησε την Δασοπυρόσβεση και ανέθεσε τα δάση στην Πυροσβεστική για να «εξοικονομηθούν» ποσά που δαπανιόντουσαν για καθαρισμό δασών, αντιπυρικές ζώνες και τον απαραίτητο αριθμό δασοφυλάκων για να υλοποιούνται όλα αυτά;

Γιώργος Πίπτας

11/7, Επίθεση των ΜΑΤ σε διαδηλωτές στο Κουκάκι

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ – ΟΧΙ ΜΑΤ

STOP στο Airbnb

Η Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας καταγγέλει την επίθεση των ΜΑΤ του Χρυσοχοϊδη στην πορεία που έγινε την Πέμπτη 11/7 στο Κουκάκι, ενάντια στην επέλαση του Airbnb και τη δραματική άνοδο των ενοικίων.

Χρειάστηκαν μόλις 5 μέρες για τον νέο υπουργό ΠροΠο και την κυβέρνηση, για να επαναφέρει το δόγμα της μηδενικής ανοχής και της κατασταλτικής ασυδοσίας των ΜΑΤ ρίχνοντας απρόκλητα χημικά, δέρνοντας και συλλαμβάνοντας αγωνιστές, επιτιθέμενη σε κατοίκους που βάδιζαν στα στενά της γειτονιάς τους, σε μια πορεία που συμμετείχαν ακόμα και γονείς με καροτσάκια.

Η κυβέρνηση της ΝΔ έδωσε αμέσως τα διαπιστευτήριά της στα μεγάλα αφεντικά του τουρισμού και στην προσπάθεια που κάνουν να φτιάξουν γειτονίες μόνο για το δικό τους υπερκέρδος, γειτονίες ακατάλληλες για τους εργάτες, τις εργάτριες, τους φτωχούς και τη νεολαία.

Δεν θα τους περάσει! Ανεπιθύμητοι στις γειτονίες μας είναι τα ΜΑΤ, οι Μητσοτάκηδες, οι Χρυσοχοϊδηδες και οι Μπακογιάννηδες. Όχι ο κόσμος που παλεύει για να μπορεί να έχει σπίτι να μείνει.

Διεκδικούμε φραγμό στην επέλαση του Airbnb και στην ασύδοτη άνοδο των ενοικίων. Κανείς να μην πεταχτεί εκτός σπιτιού. Στέγη για όλες και όλους. Άμεση επανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας. Να ανοίξουν τα κλειστά σπίτια που στο δήμο της Αθήνας ισοδυναμούν με το 1/3 των συνολικών κατοικιών.

Με έμπνευση για τους αγώνες της τάξης μας

Κέντρο οργάνωσης όλων των αγώνων του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος την επόμενη περίοδο έγινε το τετράημερο φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών "Μαρξισμός 2019". Το ετήσιο φεστιβάλ του ΣΕΚ πραγματοποιήθηκε στη Νομική Αθήνας από τις 11 έως τις 14 Ιούλη, μία βδομάδα μετά τις 11 έως τις 14 Ιούλη, μία βδομάδα μετά τις βουλευτικές εκλογές. Η επιτυχία του εκφράστηκε τόσο στη μεγάλη συμμετοχή εκατοντάδων αγωνιστών και αγωνιστριών, νέων και παλιών, όσο και στην πλούσια πολιτική συζήτηση που συνόδεψε τις συζητήσεις του.

Από την κεντρική εκδήλωση της πρώτης μέρας για τα αποτελέσματα των εκλογών που μετατράπηκε σε αντικυβερνητική συζήτηση για τη μάχη ενάντια στη Νέα Δημοκρατία μέχρι το πανηγυρικό κλείσιμο με τίτλο "Ένα φάντασμα πλανιέται", οι επαναστατικές ιδέες και απαντήσεις που έχει ανάγκη η Αριστερά για να οδηγήσει τους αγώνες στη νίκη βρέθηκαν στο κέντρο. Οι σημερινές μάχες δέθηκαν με την ιστορία του εργατικού κινήματος, με τη μαρξιστική θεωρία, με την επαναστατική παράδοση και προοπτική.

η συνέχεια στη σελίδα 5

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα Κάτω

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Ευχαριστούμε!

Στα 50.710 ευρώ κλείνει η τρίμηνη οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 5.850 ευρώ που συγκεντρώθηκαν με την ολοκλήρωση του πετυχημένου τετράημερου Μαρξισμός 2019. Μεγάλη συμμετοχή, πλούσια συζήτηση, ενθουσιασμός και μια γερή ώθηση για την οικονομική καμπάνια. Ευχαριστούμε όλες τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συμμετείχαν καθώς και τα σώματα που ενίσχυσαν οικονομικά αγοράζοντας προσκλήσεις ή ανανεώνοντας τις συνδρομές τους.

Ευχαριστούμε επιπλέον τους Κατερίνα Δ., Θωμά Κ., Γιώργο Μ., Χρίστο Σ., Νίκο Σ., Σπύρο Σ., Χαρίτα Μ. και Φωτεινή Φ. που γράφτηκαν συνδρομητές καθώς και όσες και όσους ενίσχυσαν προσωπικά: από 50 ευρώ Δημήτρης Τ., Δάνος Π., Μιχάλης Μ., 30 ευρώ Βασίλης Μ, από 20 ευρώ Άντριου Κ., Θέμης Π., Θάλεια Γ., Αλέξανδρος Π., 25 ευρώ Λεωνίδας Κ., 20 ευρώ Μαρία Π., από 10 ευρώ Στάθης Κ., Χρυσάνθη Κ., Αναστασία Π., Ιωάννα Κ., Μανώλης Μ., Παναγιώτης Π. 5 ευρώ.

Ευχαριστούμε συνολικά τις φίλες και τους φίλους της εφημερίδας που βοήθησαν να συγκεντρωθούν χρήματα σε κάθε χώρο και γειτονιά και να αντιμετωπίσουμε τις αυξημένες οικονομικές ανάγκες της προεκλογικής περιόδου.

Συνεχίστε να στέλνετε τις ενισχύσεις σας. Κάθε ευρώ είναι πολύτιμο για να βρίσκεται η Εργατική Αλληλεγγύη στην πρώτη γραμμή όλων των αγώνων, για ταξική ενωτική απάντηση στη ΝΔ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική!

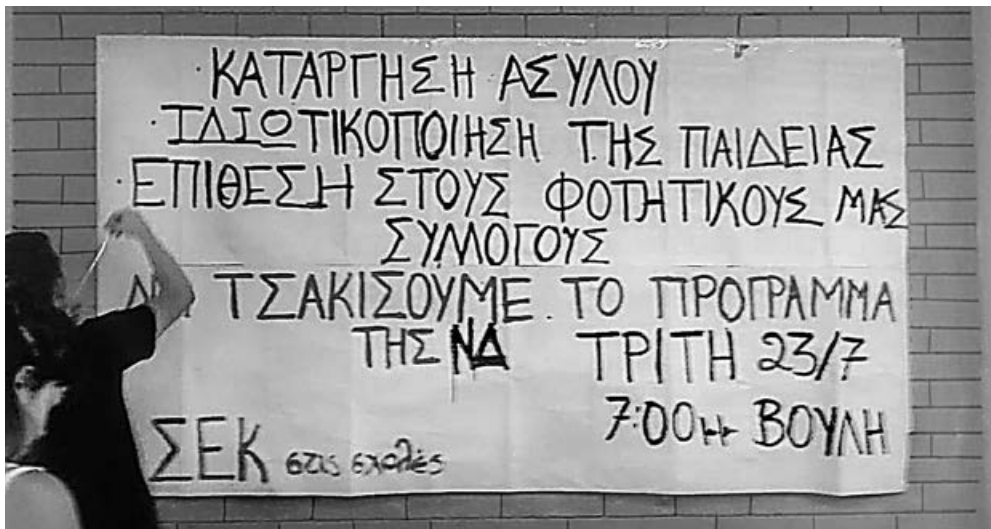
Συλλαλητήριο 23 Ιούλη, 7μμ, Σύνταγμα

Η κυβέρνηση της Ν.Δ και συγκεκριμένα η νέα υπουργός Παιδείας Ν.Κεραμέως τρέχουν μέσα στο καλοκαίρι και με τις σχολές κλειστές να καταθέσουν νομοσχέδιο για την πλήρη κατάργηση του ασύλου. Το νομοσχέδιο θα κατατεθεί την Τρίτη 23 Ιούλη με την προοπτική να ψηφιστεί τον Αύγουστο. Θέλουν να καταργήσουν το άσυλο, να χτυπήσουν την αριστερά και τη νεολαία για να μπορέσουν να προωθήσουν τα αντιδραστικά τους σχέδια για τα πανεπιστήμια.

Ήδη προσπαθούν να εμποδίσουν την πολιτική παρέμβαση στις σχολές, θέλουν ένα πανεπιστήμιο χωρίς πολιτική συζήτηση, χωρίς αφίσες και συνθήματα, θέλουν να τσακίσουν τη δυνατότητα οι σχολές μας να είναι χώροι συλλογικής συζήτησης και αντίστασης. Η Κεραμέως προκλητικά δήλωσε ότι δεν φτάνει η κατάργηση του ασύλου αλλά χρειάζεται τα πανεπιστήμια να μην είναι ανοιχτά για όλους και να λειτουργούν με πορτιέρηδες που θα καθορίζουν το ποιος μπορεί να μπει και ποιος όχι.

Σε αυτή την προσπάθεια έχουν επιστρατεύσει εφημερίδες και κανάλια να παπαγαλίζουν για την βία, για τα ναρκωτικά, τις κλοπές και να τα συνδέουν με τους αγώνες του φοιτητικού κινήματος. Κάθε φορά που μια κυβέρνηση ήθελε να προχωρήσει τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις στις σχολές προς όφελος των αφεντικών ξεκινούσε και η προ-

Κάτω τα χέρια από το Άσυλο

παγάνδα για βίαιες μειοψηφίες και την ανάγκη κατάργησης του ασύλου. Ξέρουμε πολύ καλά πως ότι και αν λένε ο πραγματικός λόγος για τον οποίο επιτίθενται στο άσυλο είναι για να δημιουργήσουν τις συνθήκες προκειμένου να επιβάλλουν το πρόγραμμά τους για τις σχολές. Ήδη η νέα υπουργός μιλάει για διαγραφή φοιτητών μετά τα έξι έτη, για ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, για επαναφορά

των συμβουλίων ιδρύματος, για ιδιωτικές εστίες, για αξιολόγηση και χρηματοδότηση με βάση τις ανάγκες των αφεντικών. Σε πρόσφατη συνέντευξή της το είπε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο: Τα πανεπιστήμια πρέπει να λειτουργούν σαν επιχειρήσεις και όχι με βάση τις ανάγκες της κοινωνίας. Η έρευνα φεύγει από το Υπουργείο Παιδείας και μεταφέρεται στο Υπουργείο Ανάπτυξης με υπουργό

τον Άδωνη Γεωργιάδη. Παιδεία κομμένη και ραμμένη στα συμφέροντα των καπιταλιστών και οι απόφοιτοι των σχολών εργαζόμενοι χωρίς δικαιώματα.

Η κατάργηση του ασύλου έχει στόχο να κάνουν κουμάντο στα πανεπιστήμια οι επιχειρήσεις και όχι οι φοιτητές, οι φοιτήτριες και οι εργαζόμενοι σε αυτά. Το φοιτητικό κίνημα μπορεί να μπλοκάρει τα σχέδιά τους. Αυτές είναι οι επιδιώξεις τους εδώ και πολλά χρόνια και πάντα τσακίστηκαν από τη δύναμη των φοιτητικών καταλήψεων, των μαζικών γενικών συνελεύσεων και διαδηλώσεων. Παρόλο που οι σχολές είναι κλειστές ήδη το φοιτητικό κίνημα συντονίζεται για να χαλάσει τα σχέδια της υπουργού και να την τοποθετήσει εκεί που βρέθηκαν και όλοι οι υπουργοί Παιδείας που προσπάθησαν να εφαρμόσουν αυτή την πολιτική.

Με πρωτοβουλία των σχημάτων της **ΕΑΑΚ**, φοιτητικοί σύλλογοι καλούν σε συγκέντρωση την Τρίτη 23 Ιούλη, στις 7μμ, στο Σύνταγμα. Ξεκινάμε από τώρα και υποσχόμαστε ένα καυτό φθινόπωρο στη νέα υπουργό. Τα μέτρα τους δεν θα περάσουν, οι επιθέσεις τους θα ανατραπούν, οι σχολές μας θα παραμείνουν ορμητήριο αγώνα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ενάντια στον φασισμό, τον ρατσισμό και τον σεξισμό. Θα παραμείνουν χώροι πολιτικής συζήτησης και ριζοσπαστικοποίησης της νεολαίας, χώροι σύνδεσης των φοιτητών με το εργατικό κίνημα. Εμπρός να οργανώσουμε την αντίσταση.

No pasaran!

ΣΕΚ στις σχολές

Τι μπορεί να κρύβεται πίσω από εκφράσεις όπως “ο ψηφιακός ανέκδοτος στην γραφειοκρατία” που φέρνουν μαζί τους μια σειρά από τεχνοκράτες, πρώην στελέχη του ΟΟΣΑ και “βρυξελλιώτες” που κουβαλάει μαζί του στη νέα κυβέρνηση ο Κούλης; Ενίσχυση και “κίνητρα” για “εταιρίες startup” που χρησιμοποιώντας καινοτόμες ιδέες ή νέες τεχνολογίες θα φέρουν την “ανάπτυξη” ενώ ταυτόχρονα θα δώσουν ευκαιρίες σε νέους ανθρώπους, είναι το μοτίβο της κυβέρνησης.

Όταν πριν από μερικά χρόνια ο Τσίπρας καλούσε κοντά του τον **Νίκο Παππά** (στη συνέχεια υπουργό Επικρατείας και υπουργό Ψηφιακής πολιτικής, τηλεπικοινωνιών και ενημέρωσης στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ) το μοτίβο ήταν για τον τεχνοκράτη με τα μάστερ, υπέρμαχο της ΕΕ, φίλο του πρωθυπουργού που ήρθε από την Γλασκώβη, για να δώσει τα φώτα του στην “πρώτη φορά αριστερά”. Στην πραγματικότητα να αποτελέσει έναν από τους στυλοβάτες της μνημονιακής προσαρμογής του ΣΥΡΙΖΑ και της προσήλωσής του στις “αναπτυξιακές πολιτικές”.

Σήμερα, τον Ν. Παππά στο νέο υπουργείο “Επικρατείας - Ψηφιακής Διακυβέρνησης” έρχεται να τον αντικαταστήσει ο άτυπος σύμβουλος του Μητσοτάκη, **Κ.Πιερρακάκης** (Οι-

***Πιερρακάκης
όπως Παππάς,
Θεοδωρικάκος
όπως Βερναρδάκης,
Χρυσόχοϊδης αντί
Ξενογιαννακοπούλου
και από πίσω
Lamda development
και χουντικοί.***

κονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, μετά Χάρβαρντ με μάστερ στη Δημόσια Πολιτική και MIT με μάστερ στην Τεχνολογική Πολιτική) με στόχο να κηρύξει “ψηφιακό ανέκδοτο στην γραφειοκρατία” στο δημόσιο. Τι σημαίνει αυτό; Σίγουρα ακόμα πιο διαλυμένες, από τις περικοπές και τις απολύσεις, υπηρεσίες.

Στο βιογραφικό του νέου υπουρ-

γού που δημοσιεύουν τα ΜΜΕ αναφέρεται ότι έχει διατελέσει σύμβουλος στην Startup Pinnatta. Αναζητώντας στο διαδίκτυο την Pinnatta βρήκαμε στο σάιτ “startupper” μια δημοσίευση του 2017 που αναφέρει ότι “αν και αποτέλεσε το «next big thing» της ελληνικής Startup σκηνής, γεγονός που – μεταξύ άλλων – αντικατοπτρίζεται στα κεφάλαια που κατάφερε να συγκεντρώσει κατά το διάστημα που βίωνε την ανοδική της πορεία, τελικά «κατάφερε» να πουληθεί για μόλις 50.000 ευρώ στον όμιλο PD Holdings...” Αυτό είναι λοιπόν το next big thing του Κούλη και έχει έντονο άρωμα ΠΑΣΟΚ καθώς ο Κυριάκος Πιερρακάκης υπήρξε πρόεδρος του Ινστιτούτου Νεολαίας επί υπουργίας **Άννας Διαμαντοπούλου**.

Στο Υπουργείο Εσωτερικών άλλο ένα παλιό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, η **Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου**, καλωσόριζε τον **Τάκη Θεοδωρικάκο**.

Γραμματέας της ΚΝΕ το 1990-1991, στη συνέχεια συνεργάτης του Λαλιώτη, την εποχή που ήταν στο υπουργείο Χωροταξίας και Περιβάλλοντος και επικεφαλής του Γραφείου Τύπου του ΠΑΣΟΚ την ίδια περίοδο και τελικά διευθύνων σύμβουλος της GPO και μόνιμος προσκεκλημένος στο Mega, ο Τάκης Θεοδωρικάκος βρήκε θέση υπουργού.

Όπως μπορεί κανείς να διαβάσει στα δεξιά ΜΜΕ “θεωρείται ότι η στρατηγική του κ. Μητσοτάκη για την κατάκτηση της εξουσίας και την μεγάλη νίκη στις εθνικές εκλογές 2019, φέρει την σφραγίδα του. Λίγο καιρό πάντως μετά την περίοδο που έκανε καριέρα ως δημοσκόπος, ο Τάκης Θεοδωρικάκος βρέθηκε στο περιβάλλον του Κυριάκου Μητσοτάκη και θεωρείται από τους βασικούς συντελεστές της επιτυχίας του νέου πρωθυπουργού, να κερδίσει τις εσωκομματικές εκλογές της Νέας Δημοκρατίας”. Ένας δημοσκόπος

έρχεται, ένας δημοσκόπος φεύγει καθώς ο **Χ. Βερναρδάκης**, επίσης σύμβουλος του πρώην πρωθυπουργού Τσίπρα και υπουργός Εσωτερικών μέχρι το 2016, άφησε πίσω την θέση του υπουργού Επικρατείας.

Ακόμη και στη δομή του υπουργικού συμβουλίου, λοιπόν, βλέπουμε πόσο ο Τσίπρας άνοιξε το δρόμο για τις επιλογές Μητσοτάκη που έρχεται τώρα να δώσει την αυθεντική δεξιά σφραγίδα.

Ο **Δ. Οικονόμου** στην θέση του υφυπουργού για θέματα Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος ήταν μέχρι πρότινος σύμβουλος της Lamda Development που έχει “χτυπήσει” το Ελληνικό. Ο **Α. Διαματάρης** στη θέση του υφυπουργού Εξωτερικών με αρμοδιότητα τα θέματα του Απόδημου Ελληνισμού, είναι ο εκδότης του “Εθνικού Κήρυκα”, της εφημερίδας που το 2013 κυκλοφορούσε ανήμερα 21 Απριλίου με καταχώρηση “Δικαιώνεται η χούντα”! Τη **Δόμνα Μιχαηλίδου** (με προϋπηρεσία στην “τρίτη εργαλειοθήκη ανταγωνισμού του ΟΟΣΑ”) στη θέση της υφυπουργού Εργασίας για θέματα Πρόνοιας και Κοινωνικής αλληλεγγύης, τη θυμόμαστε από τις περσινές της δηλώσεις της ότι όσοι πήραν μέρος στην αντίσταση κατά της χούντας ήταν «ψυχικά νοσούντες».

Γ.Π.

Με έμπνευση για τους αγώνες της τάξης μας

συνέχεια από τη σελίδα 3

Η ενεργή συμμετοχή εργαζόμενων, φοιτητών, μαθητών, ανέργων, συνταξιούχων, ντόπιων και μεταναστών, σε κάθε συζήτηση ήταν το βασικό χαρακτηριστικό του τετραήμερου. Στις 45 συζητήσεις του φεστιβάλ, με πάνω από 60 ομιλητές και ομιλήτριες, έγιναν 435 παρεμβάσεις από τα κάτω, 9 με 10 τοποθετήσεις κατά μέσο όρο σε κάθε συζήτηση. Η πολιτική κουβέντα που εξελισσόταν στις γεμάτες αίθουσες συνεχιζόταν και στα διαλείμματα, κύρια γύρω από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο που είχε μεταφερθεί στη Νομική με μια εντυπωσιακή έκθεση βιβλίου.

Εκθέσεις

Τρεις εκθέσεις φωτογραφίες κοσμούσαν τους διαδρόμους της Νομικής, οι δύο για το διεθνές και το ελληνικό 1989 και η τρίτη για τους αγώνες του κινήματος σήμερα. Το πολιτιστικό πρόγραμμα του φεστιβάλ συμπλήρωσαν την Παρασκευή το βράδυ η προβολή της ταινίας “Ο αντιφασιστικός αγώνας στη Μέση Ανατολή” του Λεωνίδα Βαρδαρού, την οποία προλόγισε ο Ξενοφώντας Βαρδαρός και το Σάββατο το βράδυ η συναυλία με τους Freaksome που ξεσήκωσαν τον κόσμο στο αίθριο της σχολής.

Ούκ ολίγες φορές ο ενθουσιασμός όσων συμμετείχαν εκφράστηκε με συνθήματα. Η συζήτηση για τη Δίκη-Καταδίκη της Χρυσής Αυγής ήταν μία από αυτές, τόσο λόγω της εξέδου της ναζιστικής συμμορίας από τη Βουλή μια βδομάδα πριν, όσο και λόγω της αποσύνθεσής της με τις αποχωρήσεις ηγετικών στελεχών της τις ίδιες μέρες που βρισκόταν σε εξέλιξη ο Μαρξισμός. Το ίδιο έγινε στη συναυλία το Σάββατο το βράδυ, όταν ανακοινώθηκε ότι ακριβώς δέκα χρόνια πριν, στις 13 Ιούλη του 2009, ιδρύονταν η ΚΕΕΡΦΑ στην αίθουσα που βρίσκεται ακριβώς πάνω από το αίθριο. Το κλείσιμο του Μαρξισμού έγινε επίσης με όλο το αμφιθέατρο να τραγουδά με υψωμένες γροθιές τη Διεθνή.

Το κλείσιμο του φεστιβάλ Μαρξισμός 2019 τραγουδώντας τη Διεθνή

“Μια φοβερή εμπειρία”

Ο Μαρξισμός είναι μια φοβερή εμπειρία. Δίνει επιχειρήματα και απαντήσεις σε κρίσιμα πολιτικά ζητήματα που στην καθημερινή ζωή και δράση μπορεί κανείς να μην έχει το χρόνο και τη δυνατότητα να συζητήσει, αλλά ούτε και την κατεύθυνση σε ποια βιβλία πρέπει να στραφεί.

Εδώ, μέσα σε τέσσερις μέρες, έχεις την ευκαιρία να συζητήσεις αναλυτικά για πάρα πολλά θέματα, να κερδίσεις σε ιδέες και σε γνώση. Για παράδειγμα παρακολούθησα δύο συζητήσεις από τον κύκλο για το Κραχ του 1929 και, ενώ ήταν όλα πολύ θολά στο μυαλό μου, κατάφερα να καταλάβω πολλά πράγματα και να αποφασίσω και τι θα διαβάσω σχετικά με το θέμα στη συνέχεια.

Επίσης είναι εργαλείο για τη συνέχεια και την κλιμάκωση των αγώνων μέσα από την ζωντανή εμπειρία των ανθρώπων που παλεύουν. Για παράδειγμα, στη συζήτηση για την απελευθέρωση των γυναικών, μια σειρά σύντροφισσες και σύντροφοι μετέφεραν τις εμπειρίες τους από τους χώρους και τις γειτονιές τους, αναδεικνύοντας έτσι ποια είναι τα μέτωπα που ανοίγουν και πώς θα τα παλέψουμε.

Βάσια Τσώνη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής

“Όπλο για το κίνημα”

Είμαι νέο μέλος στο ΣΕΚ, μόλις επέντε μήνες οργανωμένος και ο Μαρξισμός μου έχει αρέσει πάρα πολύ. Με έχει βοηθήσει να εμβαθύνω και να εμπλουτίσω σε γνώσεις, να δω τους αγώνες που δίνουμε σήμερα στην ιστορική αλλά και την θεωρητική τους διάσταση με κέντρο την επαναστατική προοπτική ανατροπής αυτού του συστήματος. Συζητήσεις όπως Κράτος και Επανάσταση ή Ιστορία και Διαλεκτική κάνουν έννοιες που θεωρείς δύσκολες και ακατονόητες, οικείες και εύκολες. Είναι ένα όπλο για το κίνημα και την Αριστερά ακριβώς γι’ αυτό το λόγο.

Επιπλέον, δίνει επιχειρήματα για τους αγώνες σήμερα. Ενάντια στη νέα

κυβέρνηση που λέει ότι θα ξεκινήσει πολύ “δυναμικά” και θέλει να μας τσακίσει, αλλά δεν θα την αφήσουμε. Στο αντιφασιστικό που έχουμε ήδη φτάσει στο σημείο οι φασίστες της Χρυσής Αυγής να μην μπουν ξανά στη Βουλή και τώρα πρέπει να τους αποτελειώσουμε στα δικαστήρια. Γενικότερα σε όλα τα μέτωπα που είναι μπροστά μέχρι να ανατρέψουμε ένα σύστημα που βασίζεται στην εκμετάλλευση και την αδικία και να φτιάξουμε μια κοινωνία ισότητας και δικαιοσύνης. Η γιγάντωση και η κορύφωση του κινήματος είναι μπροστά μας.

Πάνος, φοιτητής Κοινωνικής Πολιτικής Πάντειο

Είμαι συμβασιούχος στο Κέντρο Υγείας Ευόσμου, ένα πρότυπο κέντρο αστικού τύπου, που εφημερεύει 24 ώρες το 24ωρο, επτά μέρες τη βδομάδα. Η σύμβασή μου λήγει το 2020. Είμαστε δυο κομμάτια εργαζόμενων στο ίδιο ΦΕΚ, οι πρώτοι 1800 απολύονται το Νοέμβρη-Δεκέμβρη που έρχεται και οι υπόλοιποι 1135 το ίδιο διάστημα τον επόμενο χρόνο. Μία διευκρίνιση εδώ. Μπορεί να μας ονομάζουν “συμβασιούχους ΟΑΕΔ”, αλλά έχουμε όλοι μπει με κριτήρια και διαδικασία ΑΣΕΠ, ο ΟΑΕΔ είναι απλά ο χρηματοδότης μας.

“Η επανάσταση - το πιο σημαντικό”

Είναι η πρώτη φορά που συμμετέχω σε Μαρξισμό. Ανήκα πάντα στον αριστερό χώρο χωρίς να είμαι οργανωμένη. Οργανώθηκα ακριβώς γιατί έχω να αντιμετωπίσω αυτό το γεγονός μπροστά μου. Η εμπειρία μου μέχρι τώρα: μου άρεσε πάρα πολύ, θα το επαναλάβω του χρόνου και εν τω μεταξύ θα καθίσω να διαβάσω πάνω σε θέματα που μου λείπουν.

Ενδεικτικά παρακολούθησα τη συζήτηση για το Μακεδονικό που με ενδιαφέρει και με αφορά

επειδή ζω και εργάζομαι στην περιοχή, για τη Ρόζα που την ήξερα και με εντυπωσίαζε πάντα σαν προσωπικότητα. Αγόρασα μάλιστα ένα από τα βιβλία της, καθώς και ένα βιβλίο για την οικονομία. Θεωρώ το κομμάτι της επανάστασης το πιο σημαντικό, γιατί κι εγώ γι’ αυτό το λόγο ήρθα εδώ. Είναι κάτι που σιγοβράζει αλλά πρέπει να γίνει πιο δυνατό.

Μαρία Καμνορόκα, χειρίστρια ακτινολογίας

“Μάθημα για τον κόσμο της Αριστεράς”

Το τετραήμερο του Μαρξισμού είναι ένα πλούσιο μάθημα για όλο τον κόσμο της Αριστεράς. Εγώ θα συνοψίσω την εμπειρία μου σε τρεις παρατηρήσεις.

Η πρώτη είναι ότι παρά το πλήθος των συζητήσεων και το εύρος των θεμάτων που πραγματεύονται, δεν φεύγει κάποιος συγχισμένος ή κουρασμένος. Ίσα ίσα ξεκαθαρίζει σε πολλά ζητήματα, κι αυτό γιατί οι συζητήσεις με τον τρόπο που γίνονται μπορούν να συμπεριλάβουν τόσο κάποιον που δεν έχει ασχοληθεί βαθιά με την επαναστατική

θεωρία όσο και κάποιον που έχει συστηματική ενασχόληση.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι ότι ανοίγει το ενδιαφέρον για περαιτέρω εμβάθυνση στη μαρξιστική θεωρία και τις επαναστατικές ιδέες. Η τρίτη και πιο σημαντική είναι ότι τόσο με τα ζητήματα τα πιο θεωρητικά όσο και της επικαιρότητας, μπορεί κάποιος να έχει ανάλυση για τη συγκυρία, να ξεπερνά κάθε παράλυση και να έχει την αυτοπεποίθηση για μάχη στη συνέχεια.

Τάσος Τσιούνης, Βόλος

“Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο”

Είναι η πρώτη φορά που παρακολουθώ το φεστιβάλ του Μαρξισμού και μπορώ να πω ότι είμαι ενθουσιασμένη. Το τετραήμερο χτίζει το κίνημα πάνω σε θεωρητική, ιστορική αλλά και πρακτική βάση. Η επιστροφή της δεξιάς στην κυβέρνηση ανοίγει πολλά ζητήματα που πρέπει να απαντήσουμε.

Στις σχολές, έρχεται και μιλά για την ολοκληρωτική κατάρνηση του ασύλου, μια προσπάθεια να εξαφανίσει την πολιτική δράση στα πανεπιστήμια και να εμποδίσει τους φοιτητές να οργανωθούν εναντίον της. Χρειαζόμαστε ένα μεγάλο φοιτητικό κίνημα, με μαζικές γενικές συνελεύσεις, με κλιμάκωση των αγώνων με απεργίες και καταλήψεις, μαζί με τους εργαζόμενους, για να της χαλάσουμε τα σχέδια. Παράλληλα υπάρχουν όλες οι αντιρατσιστικές, αντιφασιστικές, αντιεξιστικές μάχες που πρέπει να οργανώσουμε ακόμα πιο δυνατά. Θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο και μπορούμε να το κάνουμε.

Θοδώρα, φοιτήτρια ΤΕΙ Ηρακλείου

Η Χρυσή Αυγή θρυμματίζεται Ο αντιφασιστικός αγώνας κλιμακώνεται

Λίγες μέρες μετά την εκλογική της συντριβή, η Χρυσή Αυγή διαλύεται με επιταχυνόμενους ρυθμούς. Το Σάββατο 13 Ιούλη, ημέρα που η ΚΕΕΡΦΑ γιόρταζε τη 10η επέτειο της ίδρυσής της, ο Λαγός διέσπασε τη ναζιστική οργάνωση, ανακοινώνοντας σε συνέντευξη ότι παίρνει μαζί του τον Γερμενή, τον Κούζηλο, τον Ηλιόπουλο και μια σειρά ακόμη στελέχη.

Πράγματι, την επόμενη ημέρα έκανε δημόσια δήλωση αποχώρησης και ο Ηλιόπουλος, τονίζοντας σε αυτή ότι «η Χρυσή Αυγή αποσυντίθεται». Η Χρυσή Αυγή απάντησε με ανακοίνωση στην οποία μιλάει για δόλια κίνηση του Λαγού και του ζητάει να παραδώσει την έδρα. Η ναζιστική οργάνωση είχε δυο έδρες στην ευρωβουλή (με την άλλη να ανήκει στον στενό συνεργάτη του Μιχαλολιάκου και μάρτυρα υπεράσπισής του, **Α. Κωνσταντίνου**) και ήταν πλέον οι μόνες πηγές εσόδων της. Σαν μαφιόζοι που είναι, οι μαχαιροβγάλτες της Χρυσής Αυγής τα σπάνε όχι μόνο για να γλιτώσουν το τομάρι τους από την καταδίκη που πλησιάζει, αλλά και για τα λεφτά.

Ο **Α. Σπίνος**, δημοσιογράφος που κατέθεσε ως μάρτυρας υπεράσπισης του Μιχαλολιάκου μόλις λίγες βδομάδες πριν τις εκλογές, έχει ξεκινήσει πόλεμο κατά του Μιχαλολιάκου και του Παναγιώταρου, στο πλαίσιο του οποίου αποκαλύπτει το βάθος της κρίσης της Χρυσής Αυγής. Μετά από μύδρους για την οικογενειοκρατία της Χρυσής Αυγής και αφού χαρακτήρισε τον Μιχαλολιάκο «πατριώτη της κόνιας» ο Σπίνος έγραψε ότι αποχωρούν τα γνωστά στελέχη της ναζιστικής συμμορίας **Π. Μουλινάκης** (πυρηνάρχης Περάματος μετά τον Πανταζή), και **Δ. Παπαδημητρίου** (γραμματέας της τοπικής Σαλαμίνας). Παράλληλα, κλείνουν τα «γραφεία» της Χρυσής Αυγής στη Σαλαμίνα.

Όλο το προηγούμενο διάστημα, πριν και μετά τις βουλευτικές εκλογές οι αποχωρήσεις, οι ανεξαρτητοποιήσεις και οι καταγγελίες στελεχών της ναζιστικής συμμορίας προς τον Μιχαλολιάκο δεν έχουν σταματήσει. Ο **Χ. Μέξας** ανεξαρτητοποιήθηκε στον Άλιμο όπου είχε εκλεγεί με την Ελληνική Αυγή, λίγες μέρες μετά τις εκλογές του Μάη.

Ο **Δ. Βογιατζής**, γραμματέας της τοπικής Καβάλας, μέλος της κεντρικής επιτροπής και δημοτικός σύμβουλος δήλωσε ότι ανεξαρτητοποιείται. Δεν πάνε μερικές εβδομάδες που και αυτός ήταν μάρτυρας υπεράσπισης στη δίκη της Χρυσής Αυγής! Μάλιστα στην ανακοίνωσή του κατηγορεί τον **Α. Ιωάννου**, επίσης μάρτυρα υπεράσπισης, για απειλές σε βάρος του, με τη χαρακτηριστική φράση «εμείς οι χρυσαυγίτες σπάμε κεφάλια». Ο Βογιατζής ήταν ο χρυσαυγίτης στον οποίο ο Μιχαλολιάκος και ο Κασιδιάρης είχαν ρίξει την ευθύνη για τα δημοσιεύματα της επίσημης σελίδας της Χρυσής Αυγής.

Στο μεταξύ οι λίβελοι σε βάρος του Μιχαλολιάκου από τους πρώην ευρωβουλευτές **Ε. Συναδινό** και **Λ. Φουντούλη** συνεχίζονταν σε όλη την προεκλογική περίοδο, αλλά και μετά

από αυτήν. Ο Συναδινός αποκάλυψε ότι η κρίση υπάρχει εδώ και χρόνια αλλά «δεν μπορούσαν να μιλήσουν». Η κρίση της Χρυσής Αυγής πράγματι φαινόταν από παλιά, είτε με επιμέρους επεισόδια μεταξύ στελεχών και το κύμα αποχωρήσεων το 2017-2018 είτε με την έκφραση των διαφωνιών αυτών μέσα στο δικαστήριο από τις αντικρουόμενες υπερασπιστικές γραμμές. Φαινόταν επίσης στη ραγδαία μείωση των ορμητηρίων της συμμορίας πανελλαδικά: τα χρόνια της δίκης, πάνω από 50 «γραφεία» έκλεισαν το ένα πίσω από το άλλο.

Η Χρυσή Αυγή κρατιόταν με το σχέδιο να ανανεώσει τον κοινοβουλευτικό της μανδύα στις επερχόμενες εκλογές και να υπερασπιστεί εκ νέου τον εαυτό της επικαλούμενη την ψήφο και τις βουλευτικές ιδιότητες των κατηγορούμενων. Όμως απέτυχε και η υποβόσκουσα κρίση ξέσπασε σαν αλυσιδωτή αντίδραση.

Αντιφασιστικό κίνημα

Η ελεύθερη πτώση της Χρυσής Αυγής τις τελευταίες εβδομάδες δίνει την εικόνα ενός πύργου από τραπουλόχαρτα που πέφτει. Αλλά δεν ήταν πάντοτε έτσι και δεν θα είχε φτάσει ποτέ σε αυτήν την κατάσταση αν δεν είχε βρεθεί αντιμέτωπη με ένα αποφασισμένο και οργανωμένο αντιφασιστικό κίνημα.

Η Χρυσή Αυγή ήταν ένας ισχυρός δολοφονικός μηχανισμός με τις πλάτες όλου του κράτους και του πολιτικού συστήματος, με ορμητήρια, με όπλα, με λεφτά και με κοινοβουλευτικό μανδύα. Ένας μηχανισμός που σκοπό είχε να τρομοκρατήσει και τελικά να τσακίσει ακόμη και βιολογικά όποιον αντιστέκεται. Αυτόν τον μηχανισμό κατάφερε το κίνημα να τον απομονώσει στις γειτονιές, να τον αποδιοργανώσει οδηγώντας τον σε δίκη και να τον φτά-

σει τελικά στη διάλυση που συμβαίνει αυτές τις μέρες.

Η Χρυσή Αυγή έφτασε στις δημοτικές/περιφερειακές εκλογές και στις ευρωεκλογές απομονωμένη. Από την αποτυχία της ακόμη και να κατεβάσει ψηφοδέλτιο στη Θεσσαλονίκη και την πολιορκία της στην «προεκλογική» συγκέντρωση του Κασιδιάρη στην Ακαδημία Πλάτωνος από αντιφασίστες/τριες, μέχρι τις αντιφασιστικές απεργίες της ΠΟΣΠΕΡΤ προκειμένου να μην μεταδοθούν από την κρατική τηλεόραση τα κηρύγματα μίσους της ναζιστικής συμμορίας και χίλια δυο άλλα παραδείγματα, η Χρυσή Αυγή κατέβηκε στις εκλογές της 26 Μάη αγκομαχώντας. Τα εκλογικά της αποτελέσματα, με τις μισές ψήφους σε σχέση με τις ευρωεκλογές του 2014, έδωσαν χαρά σε όλο τον κόσμο που θέλει να τους δει στη φυλακή και άνοιξαν διάπλατα τις κερκόπορτες της διάλυσής της.

Η ΚΕΕΡΦΑ και η πολιτική αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος έβαλαν τότε τον μεγάλο, άμεσο στόχο του κινήματος: να πετάξουν τη Χρυσή Αυγή έξω από τη Βουλή. Ούτε μία μέρα της δίκης ανάμεσα στις δυο εκλογικές αναμετρήσεις δεν έγινε χωρίς τη μαζική παρουσία αντιφασιστών και αντιφασιστριών. Ουρές σχηματίζονταν έξω από την είσοδο της αίθουσας τελετών του Εφετείου, αναγκάζοντας την αστυνομία να αυξήσει το όριο των θέσεων που είχε αυθαίρετα ορίσει για το κοινό. Την δίκη παρακολούθησαν μέχρι και καλλιτέχνες από το εξωτερικό, που, όπως και ο **Λατούφ** παλιότερα, αποτύπωσαν σε έργα τους την εμπειρία αυτή. Η εικόνα των χρυσαυγίτων της Νίκαιας, του πυρήνα που δολοφόνησε τον **Πάυλο Φύσσα**, να απολογούνται με την ουρά στα σκέλια αρνούμενοι τα πάντα χωρίς τελικά να πείθουν την έδρα για τίποτα, διαδόθηκε ακαριαία και

έγινε το κεντρικό θέμα συζήτησης στο κίνημα και παντού. Η εικόνα των χρυσαυγίτων να διακόπτουν ο ένας τον άλλο φωνάζοντας «ψέματα!» και να χάνουν τη φωνή τους κάθε φορά που η έδρα επισήμαινε μια από τις δεκάδες αντιφάσεις τους, ήταν μια ακόμη επιβεβαίωση ότι το καράβι βουλιάζει και ο σώζων εαυτώ σωθήτω.

Η αντιφασιστική διαδήλωση της 27 Ιούνη που κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ στην προτελευταία δικάσιμο πριν τις εκλογές ήταν καθοριστική. Εργατικά σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, μεταναστευτικές οργανώσεις και συνδικάτα έστειλαν το μήνυμα ότι η Χρυσή Αυγή ανήκει στη φυλακή και όχι στη Βουλή. Λίγη ώρα μετά, μπροστά στα μάτια δεκάδων αντιφασιστών/τριών, ο πυρηνάρχης της Νίκαιας **Πατέλης** λιποθύμησε, βλέποντας να πλησιάζει η ώρα της απολογίας του. Στην τελική ευθεία των εκλογών η συζήτηση για το τι έχει αποκαλύψει η δίκη της Χρυσής Αυγής και πώς θα τους τσακίσουμε ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της προεκλογικής εκστρατείας της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** σε εργατικούς χώρους και γειτονιές.

Συνεχής μαζική δράση

Η συντριβή των ναζιστών ήρθε μέσα από συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και τη συνεχή μαζική δράση αντιφασιστών και αντιφασιστριών σε όλη την Ελλάδα εδώ και χρόνια. Δεν είναι στυμμένες λεμονόκουπες που, επειδή η Νέα Δημοκρατία «ξαναασυσπειρώθηκε» και το σύστημα «σταθεροποιήθηκε», δεν τις χρειάζεται πια και τις πετάει όπως λένε κάποιες αναλύσεις. Ήταν ένα δολοφονικό πολιτικό σχέδιο που για μια περίοδο φαινόταν να καλπάζει και τώρα οδεύει προς την παταγώδη αποτυχία του. Γι' αυτό κάθε αντιφασίστας και αντιφασίστρια έχει λόγους να πανηγυρίζει.

Για τον ίδιο λόγο όμως δεν χωράει κανένας εφησυχασμός και το αντιφασιστικό κίνημα ξαναβγαίνει από τώρα να πετύχει μια σειρά επόμενους στόχους. Να κλείσουν και τα τελευταία «γραφεία» ορμητήρια που έχουν μείνει. Κανένα τέτοιο ορμητήριο να μην ανοίξει ξανά πουθενά, όχι μόνο από τη Χρυσή Αυγή αλλά από οποιαδήποτε τέτοια συμμορία. Τα χρήματα που έχουν κρατηθεί από την κρατική επιχορήγηση (που έχει διακοπεί προσωρινά μέχρι την έκδοση της απόφασης της δίκης) να δοθούν στα θύματα των ταγμάτων εφόδου. Κανένας χώρος έκφρασης, πεδίο συνεργασίας και καμία κανονικοποίηση της φασιστικής γκρούπας του **Βελόπουλου**.

Και φυσικά το κίνημα έχει να συνεχίσει να δίνει τη μάχη της καταδίκης και να υπερβεί τα οφέλη που μπορεί η ναζιστική συμμορία να έχει από τον νέο ποινικό κώδικα: καταδίκη χωρίς κανένα ελαφρυντικό, σε όλη την ηγεσία και όλους τους φυσικούς αυτουργούς. Αυτή η μάχη θα πάει μέχρι το τέλος και θα συντρίψει τόσο τη Χρυσή Αυγή όσο και οποιονδήποτε τολμήσει να το παίξει μιμητής της.

Αφροδίτη Φράγκου

Έφτασε η ώρα για τις απολογίες του Πατέλη και του Ρουπακιά στις 17 και 18 Ιούλη αντίστοιχα, τις πρώτες συνεδριάσεις της δίκης της Χρυσής Αυγής μετά τις εκλογές. Ο Πατέλης, πυρηνάρχης Νίκαιας, ήταν αυτός που οργάνωνε τη δράση του πιο δολοφονικού πυρήνα της Χρυσής Αυγής, του πυρήνα που η κεντρική ηγεσία έχει εκθειάσει τόσες φορές σε δημόσιες και κλειστές ομιλίες της. Του τάγματος που έκανε “τουρ” σε όλη την Ελλάδα για χρόνια για να εμπνεύσει και άλλες τοπικές οργανώσεις της Χρυσής Αυγής να στήσουν παρόμοιες τρομοκρατικές ομάδες. Του πυρήνα-πρότυπο, που διέθετε ορμητήρια κοντά σε αστυνομικό τμήμα από τα οποία οργάνωνε εκστρατείες τρόμου και νταβατζιλίκια.

Ο Πατέλης είναι αυτός που λίγες ώρες πριν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα είχε προετοιμάσει τα μέλη του τάγματος εφόδου να περιμένουν μήνυμα το βράδυ για να μαζευτούν με μηχανάκια στα «γραφεία» της τοπικής (σύμφωνα με τις απολογίες κάποιων, για «μοίρασμα»). Μόλις μέλη του τάγματος εντοπίζουν τον Παύλο και την παρέα του είναι αυτός που ειδοποιείται άμεσα και μιλάει με τον Λαγό. Είναι αυτός που στέλνει το sms-κάλεσμα για τη συγκρότηση του τάγματος: «Όλοι τώρα στην τοπική. Όσοι είσατε κοντά. Δεν θα περιμένουμε μακρινούς. Τώρα». Μετά τη σύλληψη Ρουπακιά είναι αυτός που μιλάει ξανά με τον Λαγό και τον Ρουπακιά, επανειλημμένα. Λίγο αργότερα ο Λαγός μιλάει με τον Μιχαολιάκο.

Υπάρχει άφθονο υλικό της δίκης για τον ρόλο του Πατέλη και πέρα από την βραδιά της δολοφονίας. Είναι αυτός που λέει το διαβόητο «ό,τι κινείται σφάζεται», εξηγώντας στα μέλη του τάγματος ακριβώς τη διαδικασία που ακολουθήθηκε τελικά στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Ο σκληρός δίσκος του ήταν η πιο πλούσια πηγή της δράσης του τάγματος της Νίκαιας και μέσα από τις φω-

ΑΠΟΛΟΓΙΕΣ Ρουπακιά, Πατέλη, έφτασε η ώρα

τογραφίες και τα ονόματα που είχε δώσει στους φακέλους στους οποίους τις φύλαγε επιβεβαιώνεται ότι ο Ρουπακιάς είναι μέλος του πενταμελούς της Νίκαιας, δηλαδή της ηγεσίας του πυρήνα, και ότι ο πυρήνας ασκούσε «Τρομοκρατία στη Νίκαια». Ο Πατέλης ήταν επίσης παρών στην επίθεση στο Συνεργείο, υπόθεση που έχει ξεχωριστή δίκη και, την ώρα που γράφονται αυτές τις γραμμές, απολογείται σε αυτήν ο Μίχος.

Στυγνός εκτελεστής

Ο Ρουπακιάς, στυγνός εκτελεστής ενός εγκλήματος που οργάνωσε η Χρυσή Αυγή και έφερε σε πέρας ένας ολόκληρος πυρήνας, δεν ήταν κάποιος «περαστικός» στον πυρήνα αυτό. Όλοι οι κατηγορούμενοι μέχρι στιγμής έχουν δηλώσει ότι «τον ήξεραν από την τοπική», ενώ κάποιοι έχουν παραδεχτεί ότι ήταν ο ταμίας του πυρήνα, με άλλους να παρουσιάζουν μια ελαφρώς πιο μέτρια εκδοχή, ότι κρατούσε το κυλικείο. Η ουσία δεν αλλάζει: η ανακοίνωση της Χρυσής Αυγής την επόμενη μέρα ότι δεν

ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΔΙΚΑΣΙΜΕΣ

22/7, 23/7, 24/7, 25/7
και 26/7 στο Εφετείο.

έχει καμία σχέση με τον Ρουπακιά είναι ψέμα.

Όμως ο Ρουπακιάς ήταν ακόμα πιο σημαντικός για την οργάνωση, καθώς και έμμισθο στέλεχος της. Ο Δήμου έχει καταθέσει ότι ο Πατέλης του είπε «ό,τι χρειάζεσαι θα μιλάς με τον Ρουπακιά». Στη λίστα με τους υπεύθυνους τοπικών το όνομα και το τηλέφωνό του φιγουράρουν δίπλα από του Πατέλη στη Νίκαια. Σε δεκάδες φωτογραφίες συγκεντρώσεων είναι δίπλα σε στελέχη της κεντρικής ηγεσίας, φέρνοντας τη στολή της τοπικής. Σε βίντεο φαίνεται να οργάνωνει την παρουσία του πυρήνα. Στην εθνικιστική κατασκήνωση στη Νέδα χαιρετάει ναζιστικά μπροστά σε σημαία με τον μαϊνάνδρο. Ομιλητής στην Σπάρτη σε ένα από τα “τουρ” της τοπικής της Νίκαιας, ο Ρουπακιάς λέει: «χρυσασαυγίτης δεν γεννιέσαι ούτε γίνεσαι, χρυσασαυγίτης πεθαίνεις». Μέχρι τότε βέβαια, χρυσασαυγίτης σαπίζεις στη φυλακή.

Αφροδίτη Φράγκου

Όλοι στα δικαστήρια

Η ΚΕΕΡΦΑ καλεί σε αντιφασιστικές συγκεντρώσεις στις απολογίες των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της: «Η διαδικασία των απολογιών των δολοφόνων νεοναζί της Χρυσής Αυγής συνεχίζεται, αυτή τη φορά με τη Χρυσή Αυγή εκτός Βουλής, αφού δεν κατάφερε να πιάσει πάνω από το απαιτούμενο 3%. Στην πιο δύσκολη στιγμή της δίκης για το Μιχαολιάκο και τη συμμορία του, η Χ.Α. στερείται τα κοινοβουλευτικά προνόμια και τη ‘νομιμοποίηση’ που της προσέφερε το μεγάλο ποσοστό κι η ένταξη στη Βουλή. Η εξέλιξη της μαζικής αποχώρησης πρωτοκλασάτων στελεχών, με σημαντικότερη αυτή του Λαγού, ο οποίος εκλέχτηκε ευρωβουλευτής της ΧΑ, επιβεβαιώνει την εικόνα της ανεξέλεγκτης κρίσης στο εσωτερικό της εγκληματικής οργάνωσης. Είναι μια τεράστια νίκη του αντιφασιστικού κινήματος που μας γεμίζει αυτοπεποίθηση ότι οι αγώνες μας μπορούν να νικάνε και να τους συνεχίσουμε ακόμα πιο δυνατά από εδώ και πέρα.

Δεν χωράει εφησυχασμός ότι τελειώσαμε με τη Χρυσή Αυγή και τη φασιστική απειλή. Έχουμε να ολοκληρώσουμε τη συντριβή τους με μια βαριά καταδίκη από το δικαστήριο και με ένα μαζικό κίνημα που θα κλείσει όλα τα γραφεία που έχουν απομείνει και θα διαλύσει τα τάγματα εφόδου σε κάθε γειτονιά. Αυτή η δράση δεν θα αφήσει να πάρει τη σκυτάλη το φασιστικό μόρφωμα του Βελόπουλου που μέχρι στιγμής ούτε την οργάνωση ούτε τη στρατιωτική δομή των ταγμάτων εφόδου έχει. Έχουμε να συγκρουστούμε με τις ρατσιστικές πολιτικές που με το καλημέρα κλιμακώνει η ΝΔ, με ενδεικτική τη μεταφορά του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Δηλαδή, το θέμα των μεταναστών και των προσφύγων αναλαμβάνει η αστυνομία και η καταστολή, αυτή τη φορά και επίσημα. Καταργεί το ΑΜΚΑ για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, αποκλείοντας τους από τις υπηρεσίες της δημόσιας Υγείας.»

Συγκεντρώσεις: 17 Ιούλη: γυναίκες φυλακές Κορυδαλλού (λ. Λαμπράκη και Σολωμού), 9πμ, 18 Ιούλη: Εφετείο (λ. Αλεξάνδρας), 9πμ

ΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ Ο Λαγός επικεφαλής

Απολογήθηκε ο Ν. Μίχος στη δίκη για την επίθεση μηχανοκίνητου τάγματος εφόδου της Χρυσής Αυγής στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Συνεργείο, στην 8η συνεδρίαση της σχετικής δίκης (16/7).

Ο κατηγορούμενος πρώην βουλευτής επιβεβαίωσε την παρουσία του καθώς και την παρουσία των πυρήνων Πειραιά και Νίκαιας στην οργάνωση της επίθεσης. Παράλληλα έβαλε στο κάδρο και την ηγεσία της Χρυσής Αυγής: «Με ειδοποίησαν από τα κεντρικά της Μεσογείων να πάω για διανομή φυλλαδίων. Ήμουν βουλευτής Ευβοίας, μόλις είχα πάρει τη μηχανή μου, είχαν ειδοποιήσει την Εύβοια, και πήρα τα παιδιά και είπα θα έρθω».

Επιβεβαίωσε επίσης για μια ακόμη φορά ότι η υπεράσπιση της Χρυσής Αυγής βασίζεται στην πλήρη άρνηση και τα ψέματα: «Δεν είπα εγώ ότι δεν ήμουν εκεί, αυτή ήταν γραμμή που δόθηκε από τον Μιχαολιάκο στον προηγούμενο δικηγόρο μου. Ο πρώην συνήγορός μου μού έκρυψε πράγματα και για αυτή τη δίκη και για την μεγάλη», κατέθεσε. Ο προηγούμενος συνήγορος, στον οποίο αναφέρεται είναι ο Γ. Ζωγράφος, και ανήκει στην ομάδα των στελεχών που αποχώρησαν από τη Χρυσή Αυγή στις 13/7 μαζί με τον Λαγό.

Ταυτοποίησε τον συγκατηγορούμενό του

Η χρυσασαυγίτικη επίθεση στο Συνεργείο τον Ιούλη 2013. Οδηγός της μηχανής αριστερά ο Μίχος.

Μπαρέκα ως γραμματέα της τοπικής του Πειραιά και επιβεβαίωσε την παρουσία του στο χώρο. Ο Καλιπτζής, επίσης κατηγορούμενος, κατέθεσε νωρίτερα κι αυτός ότι γνώρισε το Μπαρέκα σε διανομή τροφίμων της ΧΑ στον Πειραιά στην οποία ήταν υπεύθυνος.

Το πιο σημαντικό όμως σημείο της απολογίας Μίχου είναι ο ρόλος του Λαγού: ήταν παρών και το αυτοκίνητό του ήταν στην κορυφή της πορείας μέχρι το τέλος. Μετά τις συλλήψεις είπε ότι «ενημερώθηκαν και άλλοι βουλευτές». Ο Λαγός πήγε, μαζί με τον ίδιο,

τον Παναγιώταρο και άλλους στο ΑΤ Ηλιούπολης, «πήγαμε νερά και πορτοκαλάδες και μάθαμε ότι θα αφεθούν ελεύθεροι». Ωστόσο στο τέλος παραδέχτηκε ότι ήταν η παρουσία τους εκεί ως βουλευτές της Χρυσής Αυγής που συνέβαλε στην απελευθέρωση των συλληφθέντων.

Ο Λαγός δεν απολογήθηκε ισχυριζόμενος μέσω του συνηγόρου του ότι είναι στο Στρασβούργο. Η δίκη θα συνεχιστεί στις 10 Σεπτέμβρη με εισαγγελική πρόταση, αγορεύσεις και απόφαση.

“Ενα φάντασμα πλανιέται” ήταν ο τίτλος της τελευταίας πανηγυρικής συζήτησης του φετινού φεστιβάλ “Μαρξισμός 2019” που πραγματοποιήθηκε από τις 11 έως τις 14 Ιούλη στη Νομική Αθήνας. Η Κατερίνα Αβραμίδου, νοσηλεύτρια στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, η Μαρί Περέν, συνδικαλίστρια από τη Γαλλία, ο Βαγγέλης Χατζηνικολάου, σκηνοθέτης από τη ΔΟΑΤΚΙ κοινότητα και η Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω ξεσήκωσαν με τις ομιλίες τον το κατάμεστο αμφιθέατρο της σχολής. Τη μετάφραση της Μ. Περέν έκανε ο Δημήτρης Αλεξάκης, ενώ την κουβέντα συντόνισε η Αλεξάνδρα Μαρτίνη. Δημοσιεύουμε εδώ βασικά αποσπάσματα των ομιλιών τους.

Κατερίνα Αβραμίδου

Βγαίνουμε από το Μαρξισμό πιο δυνατοί και με μεγαλύτερη έμπνευση για να δώσουμε από αύριο, μετά τις εκλογές του Μάη και του Ιούνη, τις ήδη ξεκινήμενες μάχες. Η απεργιακή 8 Μάρτη φέτος ήταν σταθμός για όλους μας και για όλη την εργατική τάξη. Σε όλους τους εργατικούς χώρους βάζαμε τα αιτήματα των γυναικών για ολοήμερους παιδικούς σταθμούς, για αίτιαμα ευγηρίας για τους ηλικιωμένους, ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις, για ίσους μισθούς και ευκαιρίες, για μονιμοποίηση των συμβασιούχων στα νοσοκομεία και παντού. Και στις εκλογές, με αυτά τα αιτήματα πήγαμε. Και μέσα σε αυτές τις μάχες καταφέραμε να γνωρίσουμε νέους συναδέλφους, να δώσουμε τη μάχη των εκλογών μαζί, να οργανωθούν και να συνεχίζουμε από αύριο.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχασε σε ψήφους, αλλά το πρόγραμμα της είναι το μόνο ρεαλιστικό αυτή τη στιγμή. Θέλουμε διαγραφή του χρέους και τα λεφτά να πάνε στα νοσοκομεία, τα σχολεία, τους δημόιους. Θέλουμε την κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο. Αυτό το βλέπουν οι ΣΕΚίτες και οι ΣΕΚίτισσες σε όλους τους χώρους, από την Κρήτη μέχρι την Αλεξανδρούπολη. Κάνουμε μια δουλειά που θα έπρεπε να την κάνει όλη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να είμαστε δίπλα στον κόσμο, με όλες τις αμφισβητήσεις και τα ερωτηματικά που έχει.

Να αναδείξουμε την προοπτική μας. Ο κοινοβουλευτικός δρόμος τελείωσε, η αποτυχία του ΣΥΡΙΖΑ είναι η αποτυχία του κοινοβουλευτικού δρόμου. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να γίνει κτήμα του γείτονα, του συναδέλφου μας. Ευχαριστώ που είμαι εδώ, που είμαστε σύντροφοι και παλεύουμε για την δική μας προοπτική και εναλλακτική. Στα νοσοκομεία ξέρουμε πολύ καλά τι είναι ο Μητσοτάκης. Τα ζόμπι δεν μας φοβίζουν, θα τα διώξουμε, προχωράμε γερά.

Ένα φάντασμα πλανιέται...

Μαρία Στύλλου

Το κλείσιμο του Μαρξισμού έχει τη ζω-τάνια όλου του τετραήμερου. Έχει τα φαντάσματα της αρχαίας τραγωδίας μαζί με τα Κίτρινα Γιλέκα. Και μαζί, τη συντρόφισσα από τη Θεσσαλονίκη με τη δράση της, το συνδικαλισμό της, την παρέμβαση στη γεγονιά, τις γυναίκες, παντού.

Κλείνουμε το Μαρξισμό με τεράστιο ενθουσιασμό. Βάλαμε ένα ολόκληρο πρόγραμμα για το πώς θα παλέψουμε τη ΝΔ, πώς θα συνδεθούμε με τον κόσμο της αριστεράς για να τον έχουμε μαζί μας στις μάχες. Αλλά και για να τον ξεκαθαρίσουμε ότι η ευτυχία και η ελπίδα δεν περνάει από το κοινοβούλιο, αλλά από τις δικές του δυνάμεις, από το δικό του ρόλο μέσα στην κοινωνία, από τη δική του προοπτική και δύναμη.

Ένα κομμάτι των πρωταγωνιστών αυτών των μαχών βρίσκονται εδώ στο Μαρξισμό. Οργανωμένοι και μη οργανωμένοι στο ΣΕΚ ήρθαν να συζητήσουν τις ιδέες και να φέρουν τις εμπειρίες τους από τους χώρους δουλειάς, από την πρωτοβουλία για τις 8 Μάρτη, από τη μάχη για να φτάσουμε στη μεγαλύτερη ήττα των φασιστών, από τη μάχη για να ανοίξουμε τα σύνορα και να έχουμε τους μετανάστες και τους πρόσφυγες παντού μαζί μας, στις πόλεις και τα σχολεία. Από τις εμπειρίες για να ανοίξουμε τη μάχη ενάντια στις εξορύξεις, την καταστροφή του περιβάλλοντος και την κλιματική αλλαγή και να δεθούμε με όλα τα κινήματα που έχουν ανοίξει.

Η εργατική τάξη έχει το δικό της πρόγραμμα, το ξέρουμε γιατί είμαστε κομμάτι αυτής της τάξης και των αγώνων της. Αυτοί οι αγώνες έχουν συνέχεια, έχουν πρόγραμμα που αρχίζει από την επόμενη βδομάδα. Είναι τα κλεισίματα, οι προσλήψεις, οι μονιμοποιήσεις, οι αυξήσεις, οι ιδιωτικοποιήσεις, οι γυναίκες και οι διεκδικήσεις τους.

Είμαστε πλούσιοι με πρόγραμμα για όλη την επόμενη περίοδο. Το Σεπτέμβρη με το κλίμα. Τον Οκτώβρη με τη Διεθνή Συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ και για τους πρόσφυγες και για τη δική της ΧΑ. Είναι ένα πρόγραμμα που αρχίζει από την επόμενη βδομάδα γιατί στη δική της ΧΑ θα απολογηθούν οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσας. Στις 17 Ιούλη στον Κορυδαλλό και στις 18 Ιούλη στο Εφετείο, θα είμαστε απέξω. Η ήττα τους δεν μας καθησυχάζει. Το ότι

φεύγουν οι Λαγοί δεν σημαίνει ότι πρέπει να γλυτώσουν, όλη η ηγεσία πρέπει να πάει φυλακή. Και γιατί έχουμε να δώσουμε τη μάχη με τους Βελόπουλους και την ανεξαρτητοποίηση κάποιων που θα προσπαθούν να το παίξουν τίμιοι και θα είναι στις πλατείες και τις γειτονιές μας και θα προσπαθούν να νομιμοποιηθούν. Ταυτόχρονα οργανώνουμε τις εργατικές μάχες. Την 8 Μάρτη θα την κάνουμε κομμάτι της δουλειάς των συνδικάτων, όχι μόνο της απόφασης ότι στηρίζουν τα αιτήματα, αλλά κομμάτι των αγώνων μαζί με όλα τα άλλα.

Όλα αυτά έχουμε να τα συγκεντρώσουμε πολιτικά. Το σύνθημα με το οποίο ξεκινήσαμε “Λιτότητα, ανεργία, τρομοκρατία, Κάτω η Νέα Δημοκρατία” θα μας δίνει την πολιτική κατεύθυνση για το ποιοι είναι οι άμεσοι πολιτικοί μας στόχοι. Σε αυτή θα τραβάμε ολόκληρα κομμάτια της αριστεράς. Αξιωματική αντιπολίτευση στη ΝΔ είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν θα την οργανώσει ο ΣΥΡΙΖΑ αυτή τη μάχη. Χρειάζεται να την οργανώσουμε εμείς με τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ.

Επαναστατικό κόμμα

Για να το πετύχουμε μέσα σε καινούργιες συνθήκες -συνθήκες που ο Λένιν περιέγραφε ως αβέβαιες- χρειάζεται να οργανώσουμε το επαναστατικό κόμμα. Φέραμε κεντρικά την Τρίτη Διεθνή στο φετινό Μαρξισμό. Στην πιο αβέβαιη περίοδο μετά τη Ρώσικη Επανάσταση, με ανοιχτή την προοπτική να απλωθεί παντού, αλλά και την κυρίαρχη τάξη να δίνει τη μάχη μέχρις εσχάτων να πάρει τον έλεγχο της οικονομίας και της πολιτικής, φτιάχτηκε η Διεθνή για να γενικευτεί το παράδειγμα των μπολσεβίκων σε όλη την Ευρώπη.

Η συντρόφισσα από τη Γαλλία έφερε την εικόνα από ένα κίνημα που βγήκε και σήμερα, 14 Ιούλη, στο δρόμο, ανήμα της επετείου της Γαλλικής Επανάστασης και της πτώσης της Βαστίλης. Το συμβολικό μπορεί να γίνει πραγματικό. Αλλά για να γίνει, χρειάζεται να φιαχτεί ένα μεγάλο επαναστατικό κόμμα. Κι εμείς διεκδικούμε να φτιάξουμε ένα μεγάλο επαναστατικό κόμμα.

Όταν λέει ο Τσίπρας ότι θα μετατρέψει το 10% από το ένα εκατομμύριο επιτακώσεις ψήφους σε στρατολογίες, δίνει ένα σήμα για το πόσο ενεργό κομμάτι υπάρχει που το διεκδικούν τα ρεφορμιστικά κόμματα. Αυτός ο κόσμος δεν είναι δικός τους, είναι δικός μας. Τον ξέρουμε και μας ξέρει. Είναι κόσμος αριστερός και απογοητευμένος που τέσσερα χρόνια τον είχε παραπλάνει ο ΣΥΡΙΖΑ και τώρα θέλει να βγει έξω και να αλλάξει τα πράγματα. Ποιος θα το κάνει μαζί του ενάντια στο Μητσοτάκη; Εμείς, ενιαιομετωπικά όσο ποτέ, με ανοιχτή απεύθυνση σε όλα τα μέτωπα.

Έχουμε να απαντήσουμε ένα ερώτημα. Πώς δεν θα καταλήξει αυτός ο κόσμος ξανά στο ρεφορμισμό, εκεί που κατέληξε το κόμμα που πίστεψε και τον πρόδωσε. Να ανοίξουμε τη συζήτηση για τη στρατηγική. Γι' αυτό κάναμε τη συζήτηση τι σήμανε η στρατηγική του ρεφορμισμού εκατό χρόνια τώρα. Όχι για να ριζούμε λάσπη, αλλά για να έχουμε όλα τα επιχειρήματα για να πείσουμε τον κόσμο γιατί χρειάζαστε καθαρή στρατηγική και αυτή σημαίνει ότι στο κέντρο είναι η εργατική τάξη και όχι η επόμενη τετραετία και η ψήφος. Και ότι η δύναμή της είναι οι αγώνες της για να ανατρέψει τον καπιταλισμό, να φτιάξει μια άλλη κοινωνία.

Οι επαναστάτες αυτό το ρόλο έχουν. Τώρα μαζικότερα από ποτέ. Και θα κερδίσουμε όλη την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτό. Η αντικαπιταλιστική αριστερά ενωμένη μπορεί σε αυτές τις στιγμές να παίξει καθοριστικό ρόλο, να τραβήξει όλη την αριστερά, να δώσει όλες τις μάχες για να ριζουμε τα ζόμπι και να ανοίξουμε μια περίοδο για το δυνάμωμα του εργατικού κινήματος και της προοπτικής του.

Για να το κάνουμε δεν θα σταματήσουμε να λέμε οργανωθείτε στο ΣΕΚ. Δεν θα σταματήσουμε να συνδέουμε καθημερινά, με την Εργατική Αλληλεγγύη, τους εργάτες, τις γυναίκες, τους φοιτητές, κάνοντας την εφημερίδα εργαλείο της τάξης και του πιο προχωρημένου κομματιού της.

Ο αριθμός όσων μπορούμε να φτάσουμε είναι απέραντος, αλλά είναι και μετρήσιμος.

Όταν λέει ο Τσίπρας ότι θα μετατρέψει το 10% από το ένα εκατομμύριο επιτακώσεις ψήφους σε στρατολογίες, δίνει ένα σήμα για το πόσο ενεργό κομμάτι υπάρχει που το διεκδικούν τα ρεφορμιστικά κόμματα. Αυτός ο κόσμος δεν είναι δικός τους, είναι δικός μας. Τον ξέρουμε και μας ξέρει. Είναι κόσμος αριστερός και απογοητευμένος που τέσσερα χρόνια τον είχε παραπλάνει ο ΣΥΡΙΖΑ και τώρα θέλει να βγει έξω και να αλλάξει τα πράγματα. Ποιος θα το κάνει μαζί του ενάντια στο Μητσοτάκη; Εμείς, ενιαιομετωπικά όσο ποτέ, με ανοιχτή απεύθυνση σε όλα τα μέτωπα.

Έχουμε να απαντήσουμε ένα ερώτημα. Πώς δεν θα καταλήξει αυτός ο κόσμος ξανά στο ρεφορμισμό, εκεί που κατέληξε το κόμμα που πίστεψε και τον πρόδωσε. Να ανοίξουμε τη συζήτηση για τη στρατηγική. Γι' αυτό κάναμε τη συζήτηση τι σήμανε η στρατηγική του ρεφορμισμού εκατό χρόνια τώρα. Όχι για να ριζούμε λάσπη, αλλά για να έχουμε όλα τα επιχειρήματα για να πείσουμε τον κόσμο γιατί χρειάζαστε καθαρή στρατηγική και αυτή σημαίνει ότι στο κέντρο είναι η εργατική τάξη και όχι η επόμενη τετραετία και η ψήφος. Και ότι η δύναμή της είναι οι αγώνες της για να ανατρέψει τον καπιταλισμό, να φτιάξει μια άλλη κοινωνία.

Οι επαναστάτες αυτό το ρόλο έχουν. Τώρα μαζικότερα από ποτέ. Και θα κερδίσουμε όλη την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτό. Η αντικαπιταλιστική αριστερά ενωμένη μπορεί σε αυτές τις στιγμές να παίξει καθοριστικό ρόλο, να τραβήξει όλη την αριστερά, να δώσει όλες τις μάχες για να ριζουμε τα ζόμπι και να ανοίξουμε μια περίοδο για το δυνάμωμα του εργατικού κινήματος και της προοπτικής του.

Μαρί Περέν

Σήμερα στη Γαλλία, στις αυλές των σχολείων, τα παιδιά δεν παίζουν πια “κλέφτες και αστυνομούς”, αλλά κίτρινα γιλέκα και αστυνομούς. Το κίνημα αυτό είναι πρωτόγνωρο από τη σύστασή του, τη διάρκειά του, τη ριζοσπαστικότητά του. Ο ταξικός χαρακτήρας του είναι αδιαμφισβήτητος. Αποτελείται κύρια από εργάτες και εργάτριες υπαλλήλους, αλλά και άνεργους, συνταξιούχους και πολύ ψηλό αριθμό γυναικών που πολύ συχνά δουλεύουν παρτ τάμ ή είναι ανύπαντρες μητέρες.

Οι πιο φτωχοί και οι πιο επισφαλείς της γαλλικής κοινωνίας κινητοποιήθηκαν, οι περισσότεροι δεν είχαν διαδηλώσει ποτέ. Είπαν ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε άλλο έτσι, με άδειο το ψυγείο από τη μέση του μήνα, χωρίς να μπορούμε να πληρώσουμε διακοπές στα παιδιά και τα εγγόνια μας. Κάλεσαν σε μπλοκάρισμα της οικονομίας, αλλά όχι μέσω του μπλοκαρίσματος της παραγωγής αλλά της κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, μπλοκάροντας τα δρόμα, τα διωλιστήρια, τα λιμάνια. Τα σημεία μπλοκαρίσματος έγιναν επίσης σημεία οργάνωσης, συζητήσεων και συνελεύσεων. Και πολύ συχνά, στις αρχικές διεκδικήσεις που είχαν να κάνουν με τη μείωση των φόρων, προστέθηκαν αιτήματα για την αύξηση των μισθών, την προστασία του δημόσιου τομέα, τη στέγασψη. Αυτό που εκφραζόταν όμως σε αυτό το κίνημα δεν ήταν μόνο οικονομικής φύσης αλλά και πολιτικής, η ιδέα ότι μια μειοψηφία ελέγχει συνάμα τα πλούτια και την εξουσία.

Έτσι κάθε Σάββατο για περίπου ενιά μήνες τα Κίτρινα Γιλέκα διαδήλωναν χωρίς καν να ζητήσουν άδεια από την αστυνομία. Συγκεντρώνονταν στις μεγάλες πόλεις και κυρίως στο Παρίσι, στις πιο πλούσιες συνοικίες της πρωτεύουσας, όπου βρίσκονται τα κέντρα εξουσίας, τα υπουργεία, το Προεδρικό Μέγαρο. Από την 1η Δεκεμβρίου και μετά εξεγερτικές καταστάσεις ξέσπασαν σε όλη τη χώρα. Καταστήματα και εσοπατόρια πολυτελείας λεηλατήθηκαν και κή-

Το μήνυμα της Γαλλίας

καν στα Ηλίσια Πεδία, την κεντρική λεωφόρο στο κέντρο του Παρισιού. Η Αψίδα του Θριάμβου, που είναι σύμβολο του γαλλικού μιλιταρισμού, κατακλύστηκε και λεηλατήθηκε από διαδηλωτές. Στις 8 Δεκέμβρη, τα Κίτρινα Γιλέκα κάλεσαν σε πορεία για να μπουν στο Προεδρικό Μέγαρο. Ένα άνευ προηγουμένου σχέδιο είχε προβλεφτεί για την ενδεχόμενη διάσωση του Μακρόν, με πολλούς αστυνομικούς και ένα ελικόπτερο στη στέγη του Μεγάρου, στην περίπτωση που τα Γιλέκα κατάφεραν να μπουν στο κτίριο.

Η βία ωστόσο δεν σταμάτησε το κίνημα. Μία εφημερίδα μέτρησε ότι μέσα σε έξι μήνες, πάνω από 50.000 διαδηλώσεις είχαν γίνει σε όλη τη χώρα. Ο Μακρόν έχασε την εκόνο του νέου, φρέσκου πολιτικού στα μάτια του πληθυσμού και δεν είναι σήμερα παρά ο πρόεδρος των πλουσίων.

Συνδέσεις

Παρά την πολιτική των συνδικαλιστικών ηγεσιών που στην αρχή καταδίκασαν το κίνημα και τη βία εκ μέρους των διαδηλωτών, δεν έπαψαν να γίνονται συνδέσεις ανάμεσα σε Κίτρινα Γιλέκα και συνδικαλιστές. Σε ένα μεγάλο λιμάνι στα δυτικά της Γαλλίας, λιμενεργάτες απειλήσαν να πατήσουν αμέσως σε απεργία αν η αστυνομία επιτεθεί στα Κίτρινα Γιλέκα. Κάποια Κίτρινα Γιλέκα ήρθαν να υποστηρίξουν τοπικές απεργίες και κάποιες φορές αυτές οι απεργίες ήταν νικηφόρες. Έδωσαν θάρρος και αυτοπεποίθηση στους εκπαιδευτικούς που κινητοποιήθηκαν κατά της μεταρρύθμισης της εκπαίδευσης και που, για πρώτη φορά από το '68, έκαναν απεργία και αρνήθηκαν να δώσουν πίσω τις κόλλες στις απολυτήριες εξετάσεις. Εδώ και κάποιες βδομάδες γίνεται επίσης και ένα άνευ προηγουμένου απεργιακό κίνημα στο νοσηλευτικό προσωπικό στα επείγοντα.

Η εμπλοκή των αντιρατσιστών και των αντιφασιστών μέσα στο κίνημα έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο για την περιθωριοποίηση και απομό-

νωση των φασιστών, αλλά κυρίως για την καταπολέμηση ρατσιστικών προκαταλήψεων. Έπαιξαν μεταξύ άλλων πάρα πολύ κρίσιμο ρόλο οργανώσεις μεταναστών χωρίς χαρτιά και αλληλεγγύης στους μετανάστες ενόψει της κινητοποίησης στις 16 Μάρτη. Φέτος η διαδήλωση στις 16 Μάρτη είδε για πρώτη φορά τη σύγκλιση του κινήματος κατά της κλιματικής αλλαγής, αντιρατσιστικών οργανώσεων και συλλογικοτήτων από τα πρόστατα κατά της αστυνομικής βίας. 100.000 κόσμος συμμετείχε σε αυτή την πορεία, κάτι που ξεπέρασε κατά πολύ όλες τις προηγούμενες χρονιές.

Αλλά δεν αρκεί. Τώρα πρέπει εντός του κινήματος να χτιστεί μια δύναμη επαναστατική, ικανή να πραγματοποιήσει με τρόπο αδιάλλακτο τον αντιρατσιστικό αγώνα, κατά της ισλαμοφοβίας και για αλληλεγγύη με τους μετανάστες, έτσι ώστε να εμποδίσει με επιθετικό τρόπο το Εθνικό Μέτωπο να εμφανίζεται στις γειτονιές και τους αγώνες μας. Αλλά επίσης να αναπτύξουμε και να εμβαθύνουμε την οργάνωση του κόσμου στις γειτονιές όπως και στους χώρους δουλειάς. Να αναδείξουμε τη δύναμη που έχει το όπλο της απεργίας.

Προφανώς η κατάσταση δεν είναι ένα ιδιαίτερο στοιχείο της Γαλλίας. Είναι η βαθιά κρίση του καπιταλισμού που αντανακλάται σε όλα τα επίπεδα, οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά, που πολώνει την κοινωνία, οξύνει τους ανταγωνισμούς, προκαλεί τις συγκρούσεις. Η κρίση αυτή είναι παγκόσμια, εκφράζεται μέσα από την άνοδο του μιλιταρισμού, του ρατσισμού, των αυταρχικών καθεστώτων και των φασιστικών κινημάτων. Αλλά επίσης γεννάει εξεγέρσεις όπως στο Σουδάν ή την Αλγερία και προσφέρει μαζική απήχηση και διάδοση στις επαναστατικές ιδέες. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί μεγάλες ευκαιρίες, αρκεί να τις αρπάξουμε. Το εγχείρημα είναι τεράστιο. Αλλά το κίνημα στη Γαλλία έδειξε το πεδίο των δυνατοτήτων. Και το κίνημα στη Γαλλία, όπως και άλλα κινήματα σε όλο τον κόσμο, δεν μπορεί παρά να μας ενθουσιάζουν και να ενισχύουν την αποφασιστικότητά μας. Θα νικήσουμε!

Βαγγέλης Χατζηνικολάου

Το φάντασμα στο αρχαίο ελληνικό δράμα, το φάσμα, είχε ιερή υπόσταση, είχε ιερή παρουσία, πολλές φορές παρουσιαζόταν στις τραγωδίες αντί για τον από μηχανής Θεό. Ζητούσε δικαιοσύνη, να έρθουν τα πράγματα στον τόπο τους.

Σήμερα ήρθε το φάντασμα του δασκάλου μου, του Βασίλη Διαμαντόπουλου που λίγες μέρες πριν μας αφήσει, μου είχε εξομολογηθεί “μη βλέπεις και μην ακούς τι λένε, εγώ ήμουν πάντα κομμουνιστής και επαναστάτης γιατί αν δεν ήμουν θα είχα προδώσει την τάξη μου, θα είχα προδώσει την τέχνη μου, τον εαυτό μου”.

Πιάνομαι από αυτά τα τρία στοιχεία για να πω για το φάντασμα του Ζακ Κωστόπουλου που πλανιέται εδώ πιο κάτω στη Γλάδστωνος, της “παράτυπης” αποκλειστικής νοσοκόμας πάνω από το νοσοκομείο της Νίκαιας, της Ελένης πάνω από τη Ρόδο, των χιλιάδων παιδιών και μανάδων, οικογενειών ολόκληρων, ηλικιωμένων που κολυμπάνε στα σύννεφα πάνω από το Αιγαίο, τον εργάτη της ΛΑΡΚΟ που σκοτώθηκε σε εργατικό ατύχημα, του εργάτη της ΔΕΛΤΑ που αυτοκτόνησε. Σε αυτά τα φαντάσματα πρέπει εμείς να δηλώσουμε την παρουσία μας, με σάρκα και οστά πάνω σε τούτη τη γη, και να πολεμήσουμε για να αποδοθεί δικαιοσύνη για τον άδικο χαμό τους.

τους φύλο, αλλά να έχουν ένα αυτοπροσδιορισμό στο τι είναι. Ο εξευτελισμός και ο διασυρμός είναι μια διαδικασία που την περνούν άτομα που έχουν αποφασίσει να κάνουν φυλομετάβαση. Ελπίζω σύντομα να το κατακτήσουμε κι αυτό, γιατί δεν θα μας το χαρίσει κανείς, όπως κατακτήσαμε τόσα πράγματα για την τάξη μας.

Επειδή παρακολούθησα όσες περισσότερες κουβέντες μπορούσα στο φετινό Μαρξισμό, στη συζήτηση για την τέχνη σκεφτόμουν πόσες ελληνικές ταινίες έχουν καταπιεί με την ιστορία της τάξης μας, το πώς έχουν σατυριστεί οι ήρωες της τάξης μας. Θυμάμαι όμως και τη Μαρία Κρεβατά στη Κόμισσα της Φάμπρικας η οποία δεν σατύρισε καθόλου τη συνδικαλίστρια, το ρόλο της οποίας υπερασπιζόταν κι έχω τη φωνή της στα αυτιά μου “να είμαι συνδικαλίστρια και θα κλείσω το εργοστάσιο και θα κατεβάσω τα κορίτσια σε απεργία”.

Αυτά τα φαντάσματα κατεβαίνουν στη γη μέσα από τα δικά μας κορμιά. Κι εμείς συνεχίζουμε να πολεμάμε ακόμα πιο λυσασσμένα τον καπιταλισμό, τον ιμπεριαλισμό, το φασισμό, το ρατσισμό και ό,τι γεννούν. Κι αν το ποσοστό ήταν μικρό στις τελευταίες εκλογές, θέλω να θυμίσω ότι και μια μέλισσα είναι τόσο πολύ μικρή, αλλά είναι ικανή να γεννήσει ολόκληρη δόση και να δώσει ζωή σε αυτό τον πλανήτη.

Είναι σαφές ότι βρισκόμαστε σε μια ιδιαίτερα ρευστή κι επικίνδυνη κατάσταση στις διεθνείς σχέσεις. Πώς όμως μπορούμε να ξεχωρίσουμε τα επιφανειακά στοιχεία της κατάστασης από τα βασικά; Για να το κάνουμε αυτό χρειαζόμαστε τη μαρξιστική θεωρία του ιμπεριαλισμού.

Τι είναι ο ιμπεριαλισμός; Θα έλεγα ότι ο καπιταλιστικός ιμπεριαλισμός είναι η συγχώνευση των οικονομικών και των γεωπολιτικών ανταγωνισμών. Οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις βρίσκονται σε ανταγωνισμό μεταξύ τους και τα καπιταλιστικά κράτη βρίσκονται σε ανταγωνισμό μεταξύ τους. Αλλά μιλάμε για καπιταλιστικό ιμπεριαλισμό όταν αυτοί οι δύο ανταγωνισμοί γίνονται ένα.

Αν κοιτάξουμε την ιστορία του ιμπεριαλισμού θα δούμε ότι έχει πάρει διαφορετικές μορφές. Η περίοδος από το 1945 ορίζεται ορθά ως η περίοδος της αμερικάνικης ηγεμονίας. Στο τέλος του Β Παγκοσμίου Πολέμου οι ΗΠΑ χρειάστηκε να χρησιμοποιήσουν δύο στοιχεία για να εμπεδώσουν την κυριαρχία τους. Πρώτον την κυρίαρχη θέση τους σε οικονομικό επίπεδο. Ο συνδυασμός της μεγάλης ύφεσης της δεκαετίας του '30 και του Β Π.Π είχε αδυνατίσει πάρα πολύ όλους τους ανταγωνιστές της. Δεύτερο στοιχείο ήταν ο Ψυχρός Πόλεμος. Δηλαδή ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Σοβιετική Ένωση.

Οι ΗΠΑ κατασκεύασαν εκείνη την εποχή αυτό το οποίο ονομάζεται σήμερα διεθνής φιλελεύθερη τάξη πραγμάτων. Με άλλα λόγια συνένωσε όλα τα αναπτυγμένα καπιταλιστικά κράτη σε μια ένωση με την οικονομική και στρατιωτική ηγεσία των ΗΠΑ. Και για να εδραιώσουν αυτό το σύστημα οι ΗΠΑ κατασκεύασαν μια σειρά από διεθνείς οργανισμούς. Τον ΟΗΕ, το ΔΝΤ, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Έχει σημασία να τονίσουμε ότι η ΕΕ ήταν κομμάτι αυτού του σχεδίου και μέσω αυτής οι ΗΠΑ κατάφεραν να αποκτήσουν έναν ισχυρό, αλλά πιο αδύναμο από αυτές, σύμμαχο στην Ευρώπη.

Ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός βρίσκεται υπό πίεση από τη δεκαετία του '60 για δύο λόγους. Πρώτον γιατί είχε έναν αυξανόμενο οικονομικό ανταγωνισμό μέσα στο δικό του στρατόπεδο και κυρίως από την Γερμανία και την Ιαπωνία. Δεύτερον λόγω της ήττας που υπέστη στο Βιετνάμ. Παρ' όλα αυτά οι ΗΠΑ ήταν σε θέση να αξιοποιήσουν τα γεγονότα που συνέβησαν τη δεκαετία του 1980. Την κρίση χρέους του Τρίτου Κόσμου και την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και του μπλοκ των χωρών γύρω από αυτή. Κι αυτό που βλέπουμε στη συνέχεια είναι μια απόπειρα των ΗΠΑ να χτίσουν μια νεοφιλελεύθερη συμμαχία που να απλώνεται σε ολόκληρο τον κόσμο. Ήταν ένα νεοφιλελεύθερο μπλοκ που σημαίνει ότι οι ΗΠΑ έκαναν προσπάθειες να ανοίξουν τις οικονομίες και των συμμάχων τους και των "αναδυόμενων" χωρών στο αμερικανικό κεφάλαιο και τις αμερικάνικες τράπεζες.

Η επέμβαση στο Ιράκ το 2003 ήταν μέρος αυτού του σχεδίου. Ο Τζορτζ Μπους και οι σύμβουλοί του πίστευαν εκείνη την εποχή ότι αν κατάφεραν να κατακτήσουν το Ιράκ θα κατάρρευσαν να εδραιώσουν την κυριαρχία τους στην περιοχή που τροφοδοτεί με πετρέλαιο και την Ευρώπη και την Ασία. Αλλά αυτό που ακολούθησε ήταν ότι ο πόλεμος στο Ιράκ κατέληξε σε μια ολοκληρωτική ήττα, χειρότερη από αυτή στο Βιετνάμ. Στη Μέση Ανατολή, η ήττα στο Ιράκ συνοδεύτηκε από μια μεγαλύτε-

Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα

Ο Αλέξ Καλλίνικος, ηγετικό στέλεχος του βρετανικού SWP ήταν ομιλητής στον Μαρξισμό 2019.

Παρουσιάζουμε εδώ την εισήγησή του για τη διεθνή κατάσταση.

ρη αστάθεια στην περιοχή, που έφτασε στο ζενίθ της με την Αραβική Άνοιξη του 2011.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι ΗΠΑ σταμάτησαν να παρεμβαίνουν στη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική. Επενέβησαν για παράδειγμα στη Λιβύη το 2011. Τόσο ο Ομπάμα όσο κι ο Τραμπ, χρησιμοποίησαν σε μεγάλη κλίμακα την αμερικάνικη πολεμική αεροπορία για να εξοντώσουν το ISIS στη Συρία και το Ιράκ. Παρόλα αυτά οι ΗΠΑ απέφυγαν να ξεκινήσουν έναν νέο μεγάλο πόλεμο στη Μέση Ανατολή. Ο Ομπάμα απέφυγε να πάει σε πόλεμο με τη Συρία. Πριν λίγες βδομάδες ο Τραμπ αρνήθηκε κι αυτός να ξεκινήσει μια στρατιωτική σύρραξη με το Ιράν.

Το γεγονός ότι οι ΗΠΑ κάθονται στο πίσω μέρος της σκηνής σημαίνει ότι δίνεται η ευκαιρία σε άλλες δυνάμεις να προσπαθήσουν να προωθήσουν τις δικές τους ιμπεριαλιστικές βλέψεις. Το Ιράν έχει καταφέρει να έχει μια ισχυρή θέση στο Ιράκ και τη Συρία. Ο Πούτιν αξιοποίησε την "αυτοσυγκράτηση" του Ομπάμα για να προωθηθεί στρατιωτικά στην περιοχή παρεμβαίνοντας στον εμφύλιο πόλεμο της Συρίας και στηρίζοντας το καθεστώς του Άσαντ. Έχουμε και τη Σαουδική Αραβία που αντιμετωπίζει το Ιράν ως έναν ανταγωνιστή στην προσπάθειά του να εμφανίζεται σαν η κυ-

ρίαρχη ισλαμική δύναμη στην περιοχή και παρεμβαίνει σε όλη τη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική. Έχουμε επίσης την Τουρκία του Ερντογάν, ενός ακόμα διεκδικητή του τίτλου της κυρίαρχης ισλαμικής δύναμης στην περιοχή κι ο οποίος παρεμβαίνει για τα συμφέροντα του Τουρκικού κεφαλαίου στη Συρία και σε ολόκληρη την περιοχή της Μέσης Ανατολής. Και το αποτέλεσμα όλων αυτών είναι απόλυτα τρομακτικό.

Άμα κοιτάξει κανείς τη Λιβύη, είναι μια κατεστραμμένη χώρα που διάφορες ομάδες οπληρχηγών μάχονται μεταξύ τους, βασανίζονται πρόσφυγες και μετανάστες, γίνονται σκληροπάρζαρα κλπ.

Αλλά πρέπει ταυτόχρονα να καταλάβουμε ότι η δυναμική της επανάστασης εξακολουθεί να παίζει ρόλο στη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική. Το βλέπουμε στις εξεγέρσεις στο Σουδάν και την Αλγερία. Κι εκεί έχουμε παρεμβάσεις μεγάλων και μικρότερων δυνάμεων.

Το ερώτημα είναι αν μπορεί αυτή η αλυσίδα ανταγωνισμών να οδηγήσει σε έναν άλλο μεγάλο πόλεμο που θα εμπλέκει τις ΗΠΑ. Είναι πιθανό. Ο Τραμπ πιέζεται από τους Σαουδάραβες, το Ισραήλ και συμβούλους του σαν τον Πομπέο να επιτεθεί στο Ιράν.

Ξέρουμε ότι πολλοί αντιμετωπίζουν τον Τραμπ σαν έναν τρελό. Αλλά αυτό που κάνει στην ουσία είναι να συνεχίζει την πολιτική του Ομπάμα σε διεθνές επίπεδο, αποφεύγοντας τις τοπικές συγκρούσεις. Νομίζω ότι ο λόγος που το κάνει αυτό είναι γιατί δεν θέλει να βρεθούν οι ΗΠΑ σε έναν ακόμα μακρόσυρτο πόλεμο. Αλλά είναι και γιατί έχει μια άλλη προτεραιότητα, που είναι η αντιμετώπιση της Κίνας. Κι εδώ έχουμε άλλη μια συνέχεια ανάμεσα στον Ομπάμα και τον Τραμπ. Γιατί αυτό που είχε προσπαθήσει να κάνει ο Ομπάμα ήταν να

μείνει έξω από τις συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή προκειμένου να εστιάσει στην Κίνα. Ήταν αυτό που ονομάστηκε "Στροφή στον Ειρηνικό", η επιλογή δηλαδή το 60% των αμερικάνικων στρατιωτικών δυνάμεων να σταλούν γύρω από την Κίνα.

Κι έπειτα έρχεται ο Τραμπ. Αυτό που βλέπουμε είναι μια κατάρρευση του πολιτικού φιλελευθερισμού που με τη σειρά του τροφοδοτεί τους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς. Έτσι ο Τραμπ είναι επικριτικός στη διεθνή φιλελεύθερη τάξη πραγμάτων που συγκρότησαν οι ΗΠΑ μετά το Β' Π.Π. Πιστεύει ότι οι ΗΠΑ έκλεισαν μια κακή συμφωνία, ότι εξαπατήθηκαν από τους συμμάχους τους και εμφανίζεται εχθρικός απέναντι στην ΕΕ, ιδιαίτερα απέναντι στη Γερμανία. Αλλά πάνω απ' όλα ανησυχεί για την απειλή της Κίνας. Έτσι ξεκίνησε έναν εμπορικό πόλεμο με την Κίνα. Στοχοποίησε την Huawei, τον κινέζικο κολοσσό τηλεπικοινωνιών.

Στις μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες και τις τράπεζες των ΗΠΑ δεν αρέσουν οι δασμοί. Ο λόγος είναι προφανής. Άμα είσαι η Apple και τα τηλέφωνα σου κατασκευάζονται στην Κίνα έχεις μεγάλη αύξηση του κόστους. Παρόλα αυτά οι μεγάλες αμερικάνικες εταιρίες ανησυχούν με την ανάπτυξη της τεχνολογίας της Κίνας. Ο πρόεδρος της Κίνας έχει ξεκινήσει ένα πρόγραμμα που λέγεται "Made in China 2025". Αυτό που λέει είναι ότι η Κίνα δεν θα είναι απλά τα φτηνά εργατικά χέρια για τη συναρμολόγηση προϊόντων των μεγάλων πολυεθνικών, αλλά ότι θα αναβαθμίσει τεχνολογικά την κινέζικη οικονομία. Αυτό τρομοκρατεί την αμερικάνικη άρχουσα τάξη. Γιατί σήμερα οι πιο πετυχημένες αμερικάνικες επιχειρήσεις είναι οι επιχειρήσεις τεχνολογίας, οι Facebook, Amazon, Apple, Netflix, Google. Έτσι όταν ο Τραμπ επιτίθεται στην τεχνολογική πρόοδο της Κίνας έχει μεγάλη υποστήριξη από το αμερικάνικο κεφάλαιο.

Μέχρι στιγμής η σύγκρουση ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Κίνα περιορίζεται σε οικονομικό επίπεδο. Αλλά υπάρχει μια στρατιωτική διάσταση. Η Κίνα θέλει να διώξει τις ΗΠΑ από τις ακτές της στον Ειρηνικό. Όπως είπε μια φορά ένας κινέζος στρατηγός στο μεθύσι του, σε έναν αμερικάνο συνάδελφό του, "θέλουμε να σας σπρώξουμε πίσω στο Περλ Χάρμπορ". Έχουμε μπροστά μας έναν ανταγωνισμό ο οποίος είναι εν δυνάμει πολύ πιο επικίνδυνος από τις συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή. Αλλά είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε ότι οι συγκρούσεις τόσο στη Μέση Ανατολή όσο και τον Ειρηνικό, έχουν την ίδια αιτία, την κρίση του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Ο κύριος αντίπαλός μας αδυνατίζει αντί να ισχυροποιείται. Αυτό σημαίνει ότι από την πλευρά μας έχει πολύ μεγάλη σημασία να συνεχίσουμε τον αγώνα ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που κάνουμε εδώ και πολλά χρόνια. Αλλά πάνω από όλα είναι να χτίσουμε τη δύναμη για τη σοσιαλιστική επανάσταση, άμα θέλουμε να ξεμπερδεύουμε με τον ιμπεριαλισμό και τον καπιταλισμό.

Επιμέλεια: Στέλιος Μιχαηλίδης

Απελάστε τον Μητσοτάκη

Το όνομα Μητσοτάκης είναι συνώνυμο του ρατσισμού. Ο όρος “λάθρομετανάστης” επιβλήθηκε από το νόμο του πατέρα Μητσοτάκη το 1992 και ήταν το ξεκίνημα των πιο οργανωμένων επιθέσεων και πογκρόμ κατά των μεταναστών. Το ότι αυτή τη στιγμή έρχονται ξανά, κουβαλώντας μια τέτοια ατζέντα, θα πρέπει να βαρέσει καμπανάκι για το αντιρατσιστικό κίνημα.

Απέναντι σε αυτά μπαίνει το ερώτημα, ποιός θα κάνει την αντίσταση; Θα την κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ; Πραγματικά, ένας ολόκληρος κόσμος που είχε προσδοκίες το 2015 ότι θα κλείσει την Αμυδαλέζα, διαψεύστηκε. Και ήρθε ένας Μουζάλας που διαχειριζόταν τους πρόσφυγες μαζί με τις ΜΚΟ, λες και ήταν πρόβλημα κι όχι κομμάτι της τάξης μας που θα πρέπει να του δείξουμε αλληλεγγύη. Και ήταν αυτός ο ίδιος κόσμος που έκανε το κίνημα αλληλεγγύης το 2015. Ένα κίνημα πλατύ, μαζικό κι όποιος νομίζει ότι αυτό είναι στο παρελθόν κάνει τεράστιο λάθος. Είναι ένα κίνημα που καθόρισε και καθορίζει τις εξελίξεις και στην Ελλάδα και διεθνώς. Όταν ο Σαλβίνι προχώρησε στη φυλάκιση της καπετάνισσας **Καρόλα Ρακέτε**, ήταν αστραπιαίοι οι ρυθμοί με τους οποίους το κίνημα σε Ιταλία, Αυστρία και Γερμανία επέβαλε την απελευθέρωσή της. Εδώ είναι αυτό το κίνημα.

Είναι αυτό που στη σύνδεσή του με το αντιφασιστικό, πέταξε τη Χρυσή Αυγή έξω από τη Βουλή. Η μάχη ενάντια στη ΧΑ έγινε αποτελεσματική γιατί κινήσεις σαν την ΚΕΕΡΦΑ συνδέσανε την πάλη ενάντια στο φασισμό με την πάλη ενάντια στο ρατσισμό, με την υπεράσπιση των προσφύγων και των μεταναστών. Η ΚΕΕΡΦΑ κλείνει τα 10 χρόνια από την ίδρυσή της. Ξεκίνησε τον Ιούλη του 2009 με αυτή σημαία. Ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό. Κι αυτή η διπλή σύνδεση σήμαινε μια ολόκληρη παρέμβαση που κέρδισε το εργατικό κίνημα για να μπει μέσα σε αυτές τις μάχες. Έτσι ήρθε και η πλήρης απομόνωση των νεοנazi για να φτάσουμε πλέον στο πέταγμα τους έξω από τη Βουλή και να έχουμε μπροστά μας την προοπτική να τους ρίξουμε στη φυλακή.

Πρέπει να έχουμε καθαρό ότι η μεγάλη δύναμη που έδωσε τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό είναι το εργατικό κίνημα. Να θυμίσω κάποια πράγματα που δεν ήταν αυτονόητα. Η μάχη για τα ανοιχτά σύνορα έφτασε ως την κινητοποίηση ενάντια στο Φράχτη στον Έβρο το 2016 και κέρδισε την ΑΔΕΔΥ να υποστηρίξει αυτή τη διεκδίκηση. Τα συνδικάτα των νοσοκομείων κέρδισαν την πρόσβαση των προσφύγων στη δημόσια Υγεία, τσακίζοντας παράλληλα τις προσπάθειες των χρυσαυγιτών να κάνουν αιμοδο-

σίες μόνο για Έλληνες. Οι εκπαιδευτικοί έδωσαν τη μάχη για να έχουν πρόσβαση τα προσφυγόπουλα στα σχολεία. Σημείο προς σημείο αν κοιτάξει κανείς, θα δει τη δύναμη που μπορεί να τσακίσει το ρατσισμό.

Αυτές τις μέρες η αντιστασιακή του Αρείου Πάγου ακύρωσε τη χυδαία αθωωτική απόφαση για τους τραμπούκους της Μανωλάδας. Πραγματικά, είναι αποτέλεσμα μιας καμπάνιας που συνεχίζεται για χρόνια και που λέει ότι οι μετανάστες δεν είναι ένα ξένο κομμάτι αλλά κομμάτι της τάξης μας. Και η εργατική κινητοποίηση της Μανωλάδας ήταν κορυφαία τέτοια στιγμή.

Έτσι θα συνεχίσουμε και για να τσακίσουμε τη Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Δίνεται μια ολόκληρη μάχη αυτή τη στιγμή από το κίνημα σε όλη την Ευρώπη για να συνεχίζονται οι διασώσεις. Κι όσοι στηρίζουν αυτές τις συμφωνίες – κι ο Τσίπρας ανάμεσά τους – λένε ότι η Λιβύη ή η Τουρκία είναι ασφαλείς προορισμοί. Ξέρετε τι έγινε πριν λίγες μέρες; Βομβαρδίστηκε στρατόπεδο προσφύγων στη Λιβύη με άγνωστο αριθμό νεκρών. Αυτή είναι η ασφαλής χώρα που λένε. Είναι μια μάχη που δεν μπορούμε να την αφήσουμε.

Διεκδικήσεις

Είμαστε ένα κίνημα που παλεύουμε με όλες μας τις διεκδικήσεις. Ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, άσυλο και στέγη για όλους – όχι μόνο δεν δεχόμαστε τους νέους περιορισμούς, αλλά παλεύουμε να καταργηθούν κι αυτοί που υπήρχαν – χαρτιά σε όλους τους μετανάστες, νομιμοποίηση όλων, πρόσβαση στην ιθαγένεια, μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία.

Θα δώσουμε αυτές τις μάχες με ενότητα. Δεν κάνουμε βήμα πίσω από αυτό. Δεν θα αποκλείσουμε τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ που τοποθετεί τον εαυτό του σε αυτά τα μέτωπα. Κι ανοίγουμε ταυτόχρονα όλη τη συζήτηση με αυτόν τον κόσμο, ότι δεν αρκεί να βάλεις αριστερούς υπουργούς για να σπάσεις το ρατσισμό. Είδαμε το Μουζάλα και το Βίτσα. Συμβιβάστηκαν με τις πολιτικές της Ευρώπης Φρούριο. Η σύγκρουση με το σύστημα είναι ο δρόμος. Ο καπιταλισμός είναι το πρόβλημα και η εργατική τάξη αυτή που μπορεί να το λύσει. Σε αυτή την προοπτική, τον Μητσοτάκη ένα πράγμα έχουμε να του κάνουμε. Να τον απελάσουμε.

Πέτρος Κωνσταντίνου,
συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικός
σύμβουλος Αθήνας

Άννα Στάμου, Λουίζα Γκίκα (συντονίστρια) και Πέτρος Κωνσταντίνου στη συζήτηση “Καλοδεχόμενοι οι πρόσφυγες” στο Μαρξισμό 2019

Καλούμαστε να μιλήσουμε για το πόσο καλοδεχόμενοι είναι οι πρόσφυγες, σε μια δύσκολη περίοδο. Ενώ ετοιμαζόμουν να ξεκινήσω αλλιώς την ομιλία μου, διαβάζω πριν από λίγο ότι ο υπουργός Εργασίας είπε ότι δεν θα δώσει ΑΜΚΑ στους νεοφερμένους. Κόβεται δηλαδή η πρόσβαση στην περίθαλψη. Κι αυτό είναι ενδεικτικό της κατάστασης που πρόκειται να επακολουθήσει.

Όπως ξέρετε στην Ελλάδα έχουμε περίπου 65.000 πρόσφυγες και οι περισσότεροι από αυτούς δεν θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα. Ονειρεύονται ένα μέλλον στη δυτική Ευρώπη, όπου θα έχουν μεγαλύτερη πρόσβαση στην εργασία. Έτσι έχουμε ανθρώπους που περιμένουν για ένα άπειρο διάστημα για το πότε θα εξεταστεί το αίτημα ασύλου τους. Πολλοί από αυτούς που προέρχονται από χώρες όπως η Αίγυπτος απορρίπτονται. Βλέπεις η κυβέρνηση είναι πάρα πολύ καλή φίλη με το δικτάτορα της Αιγύπτου κι έτσι αρνούνται το άσυλο στους πρόσφυγες που έρχονται από κει. Κι έτσι παρατάνε ανθρώπους στα νησιά, σε μια ελεεινή κατάσταση.

Η Ελλάδα που θα μπορούσε να πρωτοστατεί και να είναι μια μάνα για όλους τους πρόσφυγες, μοιάζει σαν ξιπασμένη που θέλει να τους στείλει πάλι πίσω στην Τουρκία ή στη Λιβύη, δηλαδή να τους καταδικάσουμε σε θάνατο. Η νέα κυβέρνηση το έχει ξεκαθαρίσει, θα κάνει κλειστά στρατόπεδα για να αρχίσει να τους στέλνει πίσω. Αυτό είναι το σχέδιο.

Μόνο το κίνημα αλληλεγγύης, εσείς, οι οργανώσεις, οι οποίες πραγματικά έσκυψαν απάνω τους – και δεν μιλάω για τις πλούσιες ΜΚΟ – μπορούν να αλλάξουν την κατάσταση. Οι πρόσφυγες που έρχονται είναι γιατροί, επιστήμονες, σπουδαγμένοι, και τους έχουν και σαπίζουν μέσα σε ένα κοντέινερ χωρίς τα στοιχειώδη. Άνθρωποι οι οποίοι θα μπορούσαν να συμβάλουν και να προσφέρουν στην κοινωνία. Αντ’ αυτού, τους έχουν σε ένα κλουβί, σε μια απομόνωση. Γιατί βλέπεις όταν είσαι πρόσφυγας παύεις να είσαι επιστήμονας, τεχνίτης, οικογενειάρχης. Χάνεις όλα τα άλλα χαρακτηριστικά σου. Κι αντιμετωπίζεις σαν πρόβλημα.

Πρόβλημα είναι όταν ψηφίζεται ένα κόμμα που έχει

αυτή την αντιμετώπιση. Γιατί οι Έλληνες έχουμε ζήσει σαν πρόσφυγες.

Μεγάλος είναι κι ο μεταναστευτικός πληθυσμός, αλλά εξαφανίστηκε η μεταναστευτική πολιτική. Κανένας δεν ασχολήθηκε με τα προβλήματα των μεταναστών. Αυτών που μπορεί να είναι εδώ 20 - 30 χρόνια, μαζί με τα παιδιά τους, τα εγγόνια τους. Τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν είναι άγνωστα στον περισσότερο κόσμο.

Για παράδειγμα διάβαζα το Μάιο ότι οι Αλβανοί που έχουν καταθέσει αίτηση για υπηκοότητα, δεν κατάφεραν να την πάρουν γιατί έφυγαν τα χαρτιά τους από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση, πήγαν σε μια κεντρική υπηρεσία όπου δεν συμφωνούσαν τα στοιχεία με το μητρώο αρρένων κλπ. Κι αυτοί οι άνθρωποι έμειναν μετέωροι χωρίς άδεια παραμονής, χωρίς υπηκοότητα. Απλά παραδείγματα καθημερινής τρέλας. Γνωρίζω από τους Άραβες μουσουλμάνους συμπολίτες μας ότι πολλοί απαξιώνουν πλέον να πάρουν την υπηκοότητα. Ξέρουν ότι οι επιτροπές είναι χριστιανοκεντρικές. Κι αυτά είναι πράγματα που ο πολύς κόσμος δεν τα μαθαίνει.

Μέσα από όλα αυτά γεννιέται ο φόβος στον μετανάστη: “Μην ανακατευτείς με τα κοινά, μην ανακατευτείς με την αλληλεγγύη στους άλλους, μην μπλέκεις με τα πολιτικά. Κοίτα τη δουλειά σου. Έχεις να πάρεις υπηκοότητα”. Πραγματικά εγώ πιστεύω στο κίνημα και στο ότι μπορεί να κινητοποιήσει τους “ενσωματωμένους” μετανάστες, να τους ακούσει, να αποτινάξουν το φόβο τους.

Τέλος, θέλω να εκφράσω τη μεγάλη μου ευγνωμοσύνη στο αντιφασιστικό κίνημα για την έκβαση της δίκης της Χ.Α. Όταν είχαμε τα χτυπήματα το 2012, αλήθεια νιώθαμε πολύ μεγάλη μοναξιά. Τρέχαμε στα νοσοκομεία, δίπλα στους χτυπημένους και τους μαχαιρωμένους και κανείς δεν έγραφε για αυτά τα πράγματα. Κάποιοι λίγοι πρόσφεραν την αλληλεγγύη τους και λέγαμε θα το καταπιούμε κι αυτό. Κι όμως περάσανε μερικά χρόνια κι έγινε αυτή η δίκη, οι μάρτυρες και τα θύματα κατέθεσαν χωρίς να φοβηθούν το τέρας και βλέπουμε τώρα το τέρας να γυρνάει στη φωλιά του και να παίρνει το μέγεθος που του πρέπει.

Άννα Στάμου, Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδος

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 17/7
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Πότε χάθηκε η ρώσικη επανάσταση;
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 17/7
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Οι βλαβερές συνέπειες του ρεφορμισμού
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 17/7
Μεγάλου Αλεξάνδρου (Πετρούπολη) 8μμ
100 χρόνια από την 3η Διεθνή
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΕΡΑΙΑΣ

TETARTH 17/7
καφέ Μικρές Γεύσεις (πλ.Τερψιθέας) 7μμ
Τρότσκι: Η διαρκής Επανάσταση
Ομιλητής: Αρτέμης Πρέκας

ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ

TETARTH 17/7
Πνευματικό Κέντρου Δήμου 7μμ
Μαρξισμός – ποια είναι η συνέχεια
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

TETARTH 17/7 καφέ Σταθμός 8μμ
Μαρξισμός – ποια είναι η συνέχεια
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ

TETARTH 17/7 καφέ Βαβέλ 8μμ
Δίκη-καταδίκη της Χ.Α.
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● TETARTH 17/7
στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Μαρξισμός – ποια είναι η συνέχεια
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
● TETARTH 24/7
στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
100 χρόνια από την 3η Διεθνή
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

TETARTH 17/7
καφέ Πουρναρούσα 7μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΙΛΙΣΙΑ - ΖΩΓΡΑΦΟΥ

TETARTH 17/7 καφέ Sweet Home 7μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

TETARTH 17/7 καφέ Πολυμήχανο 8μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ

TETARTH 17/7
καφέ Σπίριτ (πλ. Βυζαντίου) 7μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 17/7 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 17/7 καφέ Ποέτα 8μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου

ΗΡΑΚΛΕΟ

TETARTH 17/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η αριστερά μετά τις εκλογές
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσής

ΧΑΝΙΑ

● TETARTH 17/7 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλητής: Ειρηναίος Μaráκης
● TETARTH 24/7 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους;
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης
● TETARTH 31/7 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτρια: Δανάη Κωλέτη
● TETARTH 7/8 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ
Το ελληνικό 1989
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Γέφυρες 7μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους;
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ

TETARTH 17/7 στην Αυλή του Πέτρου 7μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους
Ομιλητής: Δημήτρης Καρύδας

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

TETARTH 17/7 καφέ 1968
(στοά Αγ.Πάντων και Βενιζέλου) 7.30μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

TETARTH 17/7 πλ. Μερκούρη 7μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

TETARTH 17/7 καφέ 6, 7μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 17/7
καφέ Deja, Φωκίωνος Νέγρη, 7.30μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Λα Ροζέ 7μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Μυρτίλο 7.30μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7
στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Περιμπανού 7.30μμ
Το ελληνικό 1989
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης

ΞΕΑΡΧΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7
καφέ Γωγώ (πλ. Φρατζή) 8μμ
Μαρξισμός – ποια είναι η συνέχεια
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7
καφέ Μέρες Ραδιόφωνου 7.30μμ

Πότε χάθηκε η ρώσικη επανάσταση;
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 18/7 Goody’s 8μμ
Μαρξισμός – ποια είναι η συνέχεια
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
● TETARTH 24/7 Goody’s 8μμ
Πότε χάθηκε η ρώσικη επανάσταση;
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
● TETARTH 31/7 Goody’s 8μμ
Παντελής Πουλιόπουλος και η επαναστατική εναλλακτική
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ
Ρόζα: Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Δωδώνη 7μμ
Η αρνητική κληρονομιά της συγκυβέρνησης του 1989
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 δημαρχείο 7μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Ζωή 7.30μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Παράγκα 8μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7 καφέ Καμπός 7μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/7 καφέ Βυζάντιο 7.30μμ
Μαρξισμός – ποια είναι η συνέχεια
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

Εξορμήσεις

TETARTH 17/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ

ΠΕΜΠΤΗ 18/7

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Άγαλμα Λαμπράκη 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Θησέως και Ματζαγριωτάκη 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Market In Μεταξουργείο 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 7μμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 7μμ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία Κυψέλης 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Ελ. Βενιζέλου και Έβρου 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Πλατεία Σπάθα 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Σκλαβενίτης Πλατεία Πλαστήρα 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Super Market Βασιλόπουλος 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Σταθμός ΜΕΤΡΟ 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
“Τζάντε” Πετρουπόλεως 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (Κελάρι) 7μμ
ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 7μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

πεζόδρομος Μ. Ασίας 7.30μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 7.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Πλατεία Πατριάρχου 7.30μμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ
Τσιμισκή και Ναυαρίνου 7μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου και Μαρτίου 7μμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 8μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/7

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ
ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Πανόρμου Λαϊκή Λαρίσης 11πμ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 12μ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ Κ. Πετράλωνα 12μ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και Ρήγα
Φεραίου 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 7μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatik@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής
τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η

αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή ξεχιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Σε διήμερο μετατρέπεται για άλλη μια φορά την κινητοποίηση της ΔΕΘ η ΠΟΕΔΗΝ αφού αποφάσισε για την Παρασκευή 6/9, παραμονή της ΔΕΘ, μεγάλη πανελλαδική πορεία σωτηρίας της Δημόσιας Υγείας, Πρόνοιας, ΕΚΑΒ στη Θεσσαλονίκη, με προκήρυξη 8ωρης στάσης εργασίας για τα σωματεία μέλη της Κεντρικής Μακεδονίας. Η πορεία θα ξεκινήσει στις 8πμ από το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης και αφού περάσει μπροστά από πολλά νοσοκομεία της πόλης θα καταλήξει στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης.

Σε ανακοίνωση που εξέδωσε η ΠΟΕΔΗΝ τονίζει μεταξύ άλλων πως οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία διεκδικούν, “αύξηση της χρηματοδότησης για την Υγεία, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων, μονιμοποίηση των εκτάκτων και των συμβασιούχων, δωρεάν Δημόσια Υγεία και Πρόνοια για όλους, αύξηση στους μισθούς, ένταξη στα ΒΑΕ”. Ταυτόχρονα η ΠΟΕΔΗΝ ανακοίνωσε πως συμμετέχει και στη μεγάλη κινητοποίηση που οργανώνουν τα συνδικάτα στα εγκαίνια της ΔΕΘ το Σάββατο 7/9 με συγκέντρωση στις 6μμ στο άγαλμα Βενιζέλου.

Ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός, μέλος του ΔΣ του σωματείου

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΣΤΙΣ 6-7/9 “Καραβάνι” στη Θεσσαλονίκη

των εργαζόμενων στο νοσοκομείο Ιπποκράτειο της Θεσσαλονίκης τόνισε στην ΕΑ: “Η διήμερη κινητοποίηση της ΠΟΕΔΗΝ στη ΔΕΘ και την Παρασκευή 6/9 και το Σάββατο 7/9 δεν έπεσε από τον ουρανό. Είναι συνέχεια των μεγάλων μαχών που δώσαμε στα νοσοκομεία όλα αυτά τα χρόνια. Αποδεικνύει πως το κίνημα των νοσοκομειακών μπαίνει στην πρώτη γραμμή για να σταματήσει τις επιθέσεις του Μητσοτάκη και των υπουργών του. Σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων αυτά τα χρόνια λειτουργήσαμε ενιαιομετωπικά με όλο τον κόσμο που έδινε τις μάχες για μόνιμη δουλειά, προσλήψεις, και αύξηση της χρηματοδότησης για την Δημόσια Υγεία. Σήμερα αυτή η ενιαιομετωπική τακτική είναι πιο αναγκαία από ποτέ.

Όπως κάναμε όλη την προηγούμενη περίοδο έτσι και τώρα χρειάζεται να δώσουμε τη μάχη για να κινητοποιήσουμε

όλους τους συναδέλφους και να έχουμε το μεγαλύτερο καραβάνι Υγείας που είχαμε ποτέ στη Θεσσαλονίκη. Πριν τις εκλογές της 7 Ιούλη είχαμε την απεργία των εργαζόμενων με προγράμματα ΟΑΕΔ. Από τότε ακόμα οι συνάδελφοι μας ρωτούσαν για το επόμενο μεγάλο κινηματικό ραντεβού. Τώρα πλέον έχουμε στα χέρια μας αυτό το διήμερο κινητοποιήσεων και χρειάζεται να το μετατρέψουμε σε ένα μεγάλο σταθμό που θα κόψει τη φόρα στον Κούλη.

Στη ΔΕΘ θα κατεβάσουμε τα νοσοκομεία μας και θα πρέπει να έχουμε μαζί μας το 100% των συμβασιούχων συναδέλφων με κεντρικό αίτημα: Μόνιμη δουλειά για όλους - Κάτω τα χέρια από τους συμβασιούχους.

K.M.

«Είναι στρατηγική απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ να προχωρήσουμε μαζί σε μια θαρραλέα διαδικασία ανασυγκρότησης, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα μαζικό, λαϊκό κόμμα όλων των προοδευτικών και δημοκρατικών πολιτών και να παύσει η κομματική αναντιστοιχία με την ευρεία κοινωνική βάση. Το 31,53% θέτει τις βάσεις για τη δημιουργία ενός πλατιού μετώπου για μαχητική προγραμματική και κοινωνική αντιπολίτευση...»

Αυτά δήλωσε ο Τσίπρας μετά τη συνεδρίαση του Συντονιστικού της “Προοδευτικής Συμμαχίας” (που μετατρέπεται σε “Γραμματεία της Προοδευτικής Συμμαχίας”) στις 15 Ιουλίου τοποθετώντας τον στόχο στα 180.000 μέλη. Αλλά μάλλον ξεκίνησε στραβά.

Δεν θα μπορούσε να διαλέξει κανείς χειρότερο τόπο για να ξεκινήσει την “επανίδρυση” ενός “μαζικού, λαϊκού κόμματος” ακόμη περισσότερο μια “μαχητική” αντιπολίτευση από τα γραφεία της ΔΗΜΑΡ στην Αγίου Κωνσταντίνου, από την έρημη εδώ και χρόνια έδρα ενός χρεοκοπημένου κόμματος που διελύθη εις τα εξ ων συνετέθη μετά την συγκυβέρνηση με τον Σαμαρά πριν μερικά χρόνια. Η επιλογή αυτή δεν ήταν ούτε τυχαία ούτε “λάθος” αλλά ένα συμβολικό μήνυμα ότι η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι αποφασισμένη να κλιμακώσει την δεξιόστροφη προσαρμογή και πορεία της. Αυτό δείχνουν και όλες οι τελευταίες πρωτοβουλίες που έχει πάρει ο Τσίπρας και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ.

Ακολουθώντας το παράδειγμα του ΓΑΠ, ο Τσίπρας προτείνει να εκλεγεί ο πρόεδρος του νέου κόμματος μέσα από κάλπη-δημοψήφισμα των μελών και όχι από συνέδριο αντιπροσώπων. Ουσιαστικά, ο Τσίπρας και η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκουν να εξουδετερώσουν την οποιαδήποτε αντιπολίτευση και κυρίως το δικαίωμα της βάσης να παρεμβαίνει στην ηγεσία. Το τι ακριβώς πέτυχε βέβαια μέσα από τέτοιου είδους μεθοδεύσεις ο ΓΑΠ το έγραψε η ιστορία. Το ΠΑΣΟΚ του πρόεδρου του “ενός εκατομμυρίου μελών” το 2004 και του 44% το 2009, έγινε ατμός το 2011, με τα μέλη του να απεργούν και να καταλαμβάνουν ένα ένα τα υπουργεία του.

Το πρόβλημα στον ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι οργανωτικό αλλά πολιτικό. Ο Τσίπρας θεωρεί το 31% που πήρε στις πρόσφατες εκλογές ως επιβράβευση της δεξιόστροφης “ρεαλιστικής” πολιτικής που ακολούθησε. Και εντοπίζει την εκλογική ήττα στην “οργανωτική αδυναμία” του ΣΥΡΙΖΑ να επικοινωνήσει με τις “πλατιές μάζες” επειδή ήταν “παραπάνω αριστερός”, προτείνοντας και τυπικά τον πολιτικό και

Ο ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΣΥΡΙΖΑ

Ανάμεσα σε Συναίνεση και Αντιπολίτευση

οργανωτικό του μετασχηματισμό σε ένα κόμμα της κεντροαριστεράς. “Μετασχηματισμός σημαίνει να επιχειρήσουμε να φτιάξουμε το κόμμα μας ξανά από την αρχή, όχι να παραμείνουμε θάμνος, να κρατήσουμε τις ρίζες μας αλλά να μη φοβηθούμε να γίνουμε δέντρο...” όπως χαρακτηριστικά δήλωσε.

Αντιστροφή

Πρόκειται για αντιστροφή της πραγματικότητας. Ποιος πέτυχε να κάνει τον ΣΥΡΙΖΑ “θάμνο” αν όχι ο ίδιος μετατρέποντας το 62% του δημοψηφίσματος το 2015 σε 23% στις ευρωεκλογές και 31% στις βουλευτικές του 2019; Πιστεύει στα αλήθεια ότι το 1,8 εκατομμύριο ψηφοφόροι που πήγαν να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ το έκαναν επειδή εμπνεύστηκαν από την πολιτική του ή επειδή ψήφισαν τακτικά για να μη βγει ο Μητσοτάκης; Οι ψήφοι που πήρε παραπάνω στις βουλευτικές από τις ευρωεκλογές είναι ένα επιπλέον επιχείρημα ότι ισχύει το δεύτερο.

Σε αυτόν τον κόσμο, που περιμένει από τον ΣΥΡΙΖΑ εδώ και τώρα να κοντράρει το Μητσοτάκη και τις επιθέσεις που ετοιμάζει, ο Τσίπρας έχοντας αποβάλει από το λεξιλόγιό του τη λέξη κίνημα, υπόσχεται “μαχητική” αλλά “υπεύθυνη” και “προγραμματική” αντιπολίτευση. Ήτοι “υπευθυνότητα” στους χώρους δουλειάς και στους δρόμους. Κοκορομαχίες στη Βουλή για το “πρόγραμμα” που θα εφαρμόσει όταν και εφόσον επανεκλεγεί. Και συναινέσεις (άντε καμιά κριτική “εμείς αυτήν την ιδιωτικοποίηση θα την κάναμε κοινωνικότερα”) είτε για να μην ανατραπεί η “αναπτυξιακή πορεία της χώρας” είτε γιατί δεν μπορούμε να τα σπάσουμε με τους “εταίρους”.

Το συναινετικό αυτό κλίμα, που φάνηκε και στις τελετές αποχώρησης-παραλαβής στα υπουργεία, δεν περνάει απαρατήρητο. Σε άρθρο που υπογράφει ο Γ.Μελλιγγώνης (Αυγή) με τίτλο “Ε όχι και καλή επιτυχία” θυμίζει τον Βασίλη Μουλόπουλο που το 2004, μία εβδομάδα μετά την εκλογική νίκη του Κώστα Καραμανλή, έγραφε: “εγώ δεν θα ευχηθώ

στην κυβέρνηση της Ν.Δ. καλή επιτυχία στο έργο της... Δυστυχώς για το συναινετικό κλίμα που φοριέται πολύ αυτή την πολιτική περίοδο, ο λαός της Αριστεράς αρνείται να ακολουθήσει τη μόδα του κοινού συμφέροντος και επιμένει στα παλιομοδίτικα ταξικά συμφέροντα...». Σε άλλη συνέντευξη, ο Χριστόφορος Παπαδόπουλος από τους 53+ του ΣΥΡΙΖΑ δηλώνει ότι δεν θεωρεί “πολιτική συμμετοχή την ανά τέσσερα χρόνια δυνατότητα να εκλέγεις τον πρόεδρο του κόμματος και όλη την επόμενη περίοδο να είσαι στην απ’ έξω” προσθέτοντας ότι είναι “υπέρ του ανοικτού πλειοψηφικού αριστερού κόμματος” αλλά όχι ένα κόμμα κεντροαριστεράς ή σοσιαλδημοκρατίας.

Το εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα -που έχει να δώσει μάχες με το καλημέρα ενάντια στην επερχόμενη ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, την επίθεση στο φοιτητικό άσυλο, τη ρατσιστική πολιτική των διακρίσεων ενάντια στους μετανάστες- δεν έχει να ελπίζει τίποτε από τον “μετασχηματισμό” του ΣΥΡΙΖΑ. Ούτε μπορεί να περιμένει πότε και εάν ποτέ η όποια εσωτερική αντιπολίτευση θα αποφασίσει να συγκρουστεί με την ηγεσία. Η απάντηση στον Μητσοτάκη χτίζεται μέσα στο εργατικό και το ευρύτερο κίνημα, στην οργάνωση των αγώνων για να μην περάσουν και να ανατραπούν στην πράξη μια προς μια οι επιθέσεις που προχωράει, εδώ και τώρα, όχι περιμένοντας τις επόμενες κάλπες.

Απέναντι στο “μαζικό κόμμα της αναμονής που προτείνει ο Τσίπρας στους εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες που τον ψήφισαν στις δυτικές συνοικίες της Αθήνας η άμεση απάντηση δεν μπορεί να είναι παρά ένα μαζικό ενωτικό κίνημα στα συνδικάτα, τις σχολές, τις γειτονιές, ένα κίνημα που θα ανατρέψει όχι μόνο τα μέτρα αλλά και την ίδια τη Νέα Δημοκρατία. Η αντικαπιταλιστική αριστερά έχει καθήκον να μπει τώρα μπροστά σε αυτόν τον στόχο ενωτικά με τη βάση, μέλη και ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ, του ΚΚΕ και όλης της Αριστεράς, χτίζοντας ταυτόχρονα την δική της εναλλακτική απέναντι στην αμετανόητη δεξιά προσαρμογή της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Γιώργος Πίπτας

ΑΓ.ΣΑΒΒΑΣ

Καταγγελία ενάντια στο διοικητή του νοσοκομείου Αγ. Σάββας Δενδραμή εξέδωσε το σωματείο των εργαζόμενων στο νοσοκομείο μετά την εσπευσμένη ανάρτηση των προσωρινών πινάκων του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για την καθαριότητα που πετάει στο δρόμο δεκάδες συμβασιούχες καθαρίστριες/ες. Όπως καταγγέλλουν μήνες τώρα, εξοργιστικά πρόωρα και αναίτια, ο διοικητής κρύβεται πίσω από το ψεύτικες δικαιολογίες με μοναδικό σκοπό να πετάξει στο δρόμο τους δεκάδες εργαζόμενους στην καθαριότητα που παλεύουν για μονιμοποίηση.

Όμως τα ψέματα του Δενδραμή έχουν κοντά ποδάρια. “Όπως προκύπτει από τον νόμο για τους συμβασιούχους με διετή σύμβαση κάθε διοίκηση μπορεί να πληρώνει πέραν του 24μήνου συμβασιούχους εργαζόμενους όταν υπάρχει κώλυμα στην προκήρυξη διαγωνισμού. Όμως ο διοικητής δεν εξάντλησε αυτή τη δυνατότητα.

Ο Δενδραμή μισεί τους εργαζόμενους του νοσοκομείου, τους συμβασιούχους, τους συνδικαλιστές και την Αριστερά. Τους μισεί γιατί ο αγώνας της καθαριότητας πήρε πανελλαδικά δημοσιότητα, που δεν την περίμενε, και έτσι έγινε πανελλαδικά ρεζίλι.

Εμείς στο σωματείο, του υποσχόμαστε ότι δεν θα σταματήσει να μας βρίσκει μπροστά του, ότι για εμάς μόνος νόμος είναι το δίκιο του εργάτη και ότι δεν θα ησυχάσουμε μέχρι να ξεκουμπιστεί από το νοσοκομείο μας...”, αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους τονίζοντας: “Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Τέρμα πια στη διοικητική αυθαιρεσία του Δενδραμή”.

Μια πλούσια “σοδειά”

Οι καλοκαιρινές διακοπές, όσο περιορισμένες και αν είναι για τους πολλούς, είναι μια ανάσα για τις μάχες που είναι ήδη ξεκινημένες, ενάντια στα ζόμπι της δεξιάς που επέστρεψαν στην κυβέρνηση. Είναι και ευκαιρία για -περισσότερο- διάβασμα και μελέτη.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο κυκλοφόρησε πριν λίγες μέρες τη νέα του έκδοση, “**Μια Μαρξιστική Κριτική στα Καθεστώτα του Κρατικού Καπιταλισμού – Η Ανοιχτή Επιστολή στο Πολωνικό Εργατικό Κόμμα**” του Γιάσεκ Κουρόν και Κάρολ Μοτζελέφσκι. Η Ανοιχτή Επιστολή είναι ένα κείμενο-ορόσημο στη πορεία των εργατικών αγώνων και εξεγέρσεων που συγκλόνισαν τα καθεστώτα της Ανατολικής Ευρώπης από τη δεκαετία του ’50 μέχρι τη δεκαετία του ’80.

Η έκδοση περιλαμβάνει επίσης κείμενα για την περίοδο της Πολωνίας της Αλληλεγγύης που δείχνουν και τη δυναμική που είχε η εξέγερση της δεκαετίας του 1980 που δημοσιεύτηκαν στην Εργατική Πρωτοπορία και τη Μαμή, την εφημερίδα και το περιοδικό της Οργάνωσης Σοσιαλιστική Επανάσταση (ΟΣΕ) από την οποία προήλθε το ΣΕΚ. Τριάντα χρόνια μετά τις μεταπολιτεύσεις του 1989, αυτή η επαναστατική κριτική στον «υπαρκτό» είναι όπλο στην πάλη για τη γνήσια αριστερή εναλλακτική. Η ΟΣΕ δεν τα «έβαψε μαύρα» όταν κατέρρευσαν αυτά τα καθεστώτα τότε, γιατί στηριζόταν σε μια πολύ διαφορετική ανάλυση για τον ταξικό τους χαρακτήρα, του **Τόνι Κλιφ** για τον “**Κρατικό Καπιταλισμό στη Ρωσία**”.

Το βιβλίο του **Ντόνι Γκλουκστάιν** “**Τα Σοβιέτ στη Δύση – Εργατικά Συμβούλια απέναντι σε Κοινοβούλια 1915-1920**” φέρνει στο φως τους αγώνες και τα κινήματα που άρχιζαν να κτίζουν μορφές οργάνωσης σαν τα ρώσικα σοβιέτ, όχι σε «καθυστερημένες» χώρες αλλά στην καρδιά του πιο ανεπτυγμένου καπιταλισμού και κοινοβουλευτικής δημοκρατίας εκείνης της εποχής. Σήμερα, αυτή η εμπειρία είναι επίκαιρη σε ένα σύστημα που μαστίζεται από την κρίση, την αστάθεια, για τα κινήματα που παλεύουν από το Σουδάν μέχρι την καρδιά της Ευρώπης.

Το βιβλίο του **Κρις Χάρμαν** “**Η Χαμένη Επανάσταση – Γερμανία 1918-1923**” δίνει το πανόραμα της επανάστασης που έφτασε πιο κοντά από όλο το επαναστατικό κύμα στη νίκη. Του **Ντάνκαν Χάλας** “**Η Κομιντέρν**” και του **Αλφρέντ Ροσμέρ** “**Η Μόσχα του Λένιν**” δίνουν την καλύτερη ανάλυση και τις πιο ζωντανές εικόνες για τις μάχες και

τα προχωρήματα της προσπάθειας να συγκροτηθούν μαζικά επαναστατικά κόμματα που θα φτάσουν τους αγώνες στην νικηφόρα τους έκβαση.

Οι αγώνες ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις της άρχουσας τάξης είναι κρίσιμο κομμάτι των μαχών που δίνει η εργατική τάξη σε όλο τον κόσμο. Το βιβλίο της **Μαρίας Στύλλου** “**Η Πάλη για την Απελευθέρωση των Γυναικών**”, είναι απαραίτητο βοήθημα σε αυτούς τους αγώνες. Είναι μια μαρξιστική ανάλυση των αιτιών που γεννάνε την καταπίεση, στέκεται σε όλα τα ζητήματα που έχουν ανοίξει οι μάχες των γυναικών για την απελευθέρωση και τα αντιμετωπίζει από τη σκοπιά του Μαρξισμού ανατρέχοντας στον Ένγκελς και στον Μαρξ, στη Ρώσικη επανάσταση και στον Μάη του 1968.

Ένγκελς

Το βιβλίο έχει κάνει ήδη την δεύτερη έκδοσή του. Δεν είναι τυχαίο. Οι εκδηλώσεις για την παρουσίασή του, που απλώθηκαν σε πολλούς εργατικούς χώρους, έβαλαν τη μαγιά για την οργάνωση της απεργιακής 8 Μάρτη φέτος, ένα μεγάλο βήμα για το εργατικό κίνημα και την Αριστερά. Κι ένα ακόμα «κρατούμενο» για τις μάχες που θα δώσουμε ενάντια στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη που δήλωνε ότι «οι βασικές δουλειές στο σπίτι γίνονται από τη νοικοκυρά».

Το κλασικό βιβλίο του **Φρίντριχ Ένγκελς** “**Η Καταγωγή της Οικογένειας της Ατομικής Ιδιοκτησίας και του Κράτους**” γράφτηκε στα τέλη του 19ου αιώνα αλλά παραμένει και σήμερα το θεμέλιο για να αναλύσουμε τις ρίζες της γυναικείας καταπίεσης.

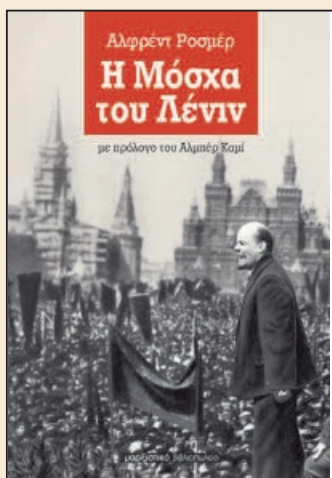
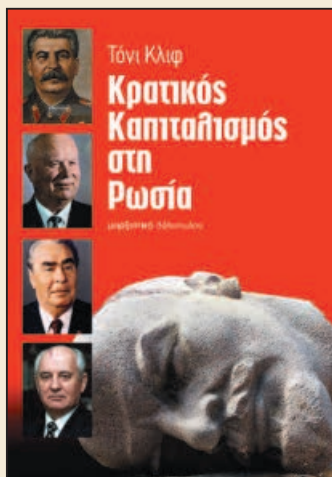
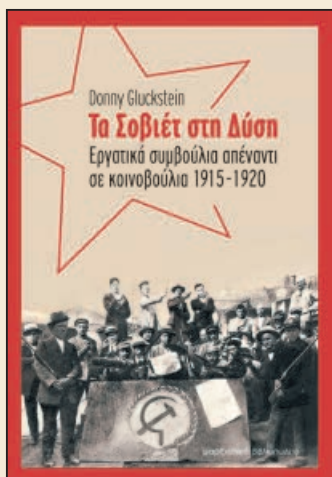
Το βιβλίο “**Η Πάλη για τη Δίκη-Καταδίκη της Χρυσής Αυγής**” αξίζει να το αγοράσει και να το διαβάσει ο καθένας και η καθεμία που χαίρονται για τη διαλυτική κρίση της ναζιστικής συμμορίας με τους «Λαγούς» να πηδάνε από το καράβι σαν τα ποντίκια.

Στις σελίδες του βιβλίου, ζωντανεύουν όλες οι μάχες του αντιφασιστικού κινήματος τη τελευταία δεκαετία, που κάθισε τελικά τους φασίστες στο σκαμνί και τους απομόνωσε. Η πάλη για τη δίκη-καταδίκη δεν έχει τελειώσει, αντίθετα θα κλιμακωθεί τους επόμενους μήνες. Χρειαζόμαστε αυτό το βιβλίο σε αυτή την προσπάθεια, αλλά και την παράδοση στην οποία αναφέρεται: της ανάλυσης για το φασισμό και για το ενιαίο μέτωπο. Το βιβλίο με τα κείμενα του **Λ. Τρότσκι** “**Η Πάλη ενάντια στο Φασισμό στην Γερμανία**” είναι πολύτιμο σε αυτή τη μελέτη.

Πρόσφατα κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στα ελληνικά, ένα μνημειώδες έργο της μαρξιστικής ιστοριογραφίας, “**Η Συγκρότηση της Αγγλικής Εργατικής Τάξης**” που γράφτηκε από τον **Ε.Ρ. Θόμσον** το 1963. Ο Έντουαρντ Τόμσον υπήρξε επιφανής εκπρόσωπος μιας γενιάς αγγλων μαρξιστών που άλλαξαν τον τρόπο μελέτης της ιστορίας, μαζί με τον πιο γνωστό στην Ελλάδα **Έριχ Χομσμπαούμ**, τον **Κρίστοφερ Χίλλ**, τον **Ρόννι Χίλτον** και άλλους. Είναι ευτύχημα που επιτέλους έχουμε διαθέσιμο ένα βιβλίο όπως αυτό του Τόμσον, που βάζει την αυτενέργεια της εργατικής τάξης στο επίκεντρο.

Δυο νέες εκδόσεις συμβάλλουν στην αριστερή ανάλυση για τη συγκλονιστική δεκαετία του ’40. Το βιβλίο των **Μ. Λυμπεράτου-Θ. Πρόφη** “**Ο Ενοπλος Δωσιολογισμός και η «αναίμακτη» Απελευθέρωση**”, καταπιάνεται με τη σφαγή στο Κορσικό στις 9 Οκτώβρη 1944, παραμονές της απελευθέρωσης της Αθήνας. Μια σφαγή -και λεηλασία- που έκαναν οι ταγματασφαλites και οι δεξιές συμμορίες που έπαιρναν εκείνες τις μέρες όπλα από τα Εγγλέζους «συμμάχους». Το βιβλίο είναι ένα καλό αντίδοτο στην προπαγάνδα της δεξιάς που θέλει να χτυπήσει την Αριστερά συκοφαντώντας την Αντίσταση. Επίσης το βιβλίο του **Π. Σάμιου**, “**Αγοραπωλησίες Ακινήτων 1941-1944. Οι «χρυσές» ευκαιρίες της Κατοχής**”, αναδεικνύει μια σχετικά άγνωστη πτυχή της περιόδου, που επιβεβαιώνει ότι «δεν ήμασταν όλοι μαζί» στην Κατοχή και ποιοι κέρδισαν από τη συντριβή του κινήματος της Αντίστασης.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τσιάνια-ΠΕΕ • τηλ. 2105247584

Η παραίτηση του διευθύνοντος συμβούλου Παναγιωτάκη, τα συνεχή μπλακ άουτ, η συνεχής φιλολογία για την οικονομική κατάρρευση της εταιρίας και η ανακοίνωση τη Δευτέρα 15/7 του οριστικού ναυαγίου της λιγνιτικής αποεπένδυσης, έχουν ανοίξει τη συζήτηση για το μέλλον της ΔΕΗ. Οι διακηρυγμένες προθέσεις του νέου υπουργού Ενέργειας Χατζηδάκη για είσοδο στη ΔΕΗ “στρατηγικού επενδυτή” και η παραφιλολογία που ο ίδιος αναπαράγει για χρεωκοπία της μεγαλύτερης εταιρίας ενέργειας στα Βαλκάνια δεν αφήνουν περιθώρια εφησυχασμού.

Η νέα κυβέρνηση θέλει να ξεπουλήσει την ΔΕΗ. “Θα το κάνουμε όπως στην Ολυμπιακή”, είναι η μόνη επωδός του περιβάλλοντος του Χατζηδάκη θυμίζοντας τις πιο μαύρες σελίδες της νεοφιλελεύθερης επίθεσης.

Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον **Θοδωρή Στρίγκο**, μηχανικό, εργαζόμενο στη ΔΕΗ και συνδικαλιστή για τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών.

“Μπορεί ο διευθύνων Παναγιωτάκης να παραιτήθηκε, όμως η πολιτική που ακολούθησε δεν διέφερε καθόλου από την πολιτική όλων αυτών που επέλεξαν την απαξίωση της ΔΕΗ. Είναι απόλυτα ενταγμένος στις κεντρικές επιλογές και δεν έφερε αντίρρηση πουθενά. Όταν είχε αναλάβει είχε δεσμευτεί ότι δεν θα πουληθεί η ΔΕΗ, ότι η ενέργεια θα είναι κοινωνικό αγαθό. Στην πορεία όλα αυτά αποδείχτηκαν φούμαρα. Επί ηγεσίας του πουλήθηκε η ΔΕΔΔΗΕ, διαλύθηκαν ολόκληρα τμήματα και μονάδες.

Είναι απόλυτα συνυπεύθυνος, όχι σαν κακός μάντζερ αλλά σαν υπηρέτης των συμφερόντων και των πολιτικών επιλογών διάλυσης της ΔΕΗ ώστε να ανοίξει η αγορά της ενέργειας. Οι στρατηγικές του (και κατά συνέπεια οι στρατηγικές της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που τον τοποθέτησαν εκεί) δεν διέφεραν από τις πολιτικές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Οι εργαζόμενοι και η κοινωνία όμως έχουν άλλο πρόγραμμα για το τι σημαίνει ενέργεια και αγορά. Δεν έπρεπε να υφίσταται η έννοια της αγοράς στην ενέργεια. Είναι αγαθό και ως τέτοιο θα έπρεπε να το βλέπουμε.

Η ΔΕΗ με όρους καπιταλισμού δεν σώζεται. Αν μπορούμε στο παιχνίδι ενός συστήματος οικονομικού που βλέπει την ενέργεια σαν προϊόν που πρέπει να παράγει κέρδος, τότε η ΔΕΗ είναι ένα φαλισμένο μαγαζί. Αλλά εμείς δεν θέλουμε αυτό. Εμείς βλέπουμε την ενέργεια σαν αγαθό.

Με αυτή την έννοια λοιπόν δεν μπορούμε να δούμε τη ΔΕΗ σε σχέση με το αν είναι κερδοφόρα ή όχι. Για παράδειγμα τα 2,5 δις που χρω-

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΔΕΗ

Το ρεύμα δεν είναι εμπόρευμα Να σταματήσουμε τη διάλυση

25/4/18, Απεργία εργαζόμενων στη ΔΕΗ

στάνε στη ΔΕΗ κρύβουν από πίσω χιλιάδες νοικοκυριά που δεν μπορούν να πληρώσουν. Φυσικά υπάρχουν και οι μεγάλοι μπαταχτοήδες που πρέπει να τους πολεμήσουμε. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η ΔΕΗ δίνει ενέργεια στην πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Από τη στιγμή που όλοι -δήθεν- αναγνωρίζουν στη ΔΕΗ τον κοινωνικό της ρόλο τότε, όπως έκαναν και θέλουν να ξανακάνουν στις τράπεζες, χρειάζεται να την ανακεφαλαιοποιήσουν με σκοπό την συνέχιση της κοινωνικής της λειτουργίας.

Και σίγουρα η συζήτηση για τους λιγνίτες είναι πολύ σημαντική, όμως εδώ θα πρέπει να θυμηθούμε πως όλοι αυτοί που σήμερα κατηγορούν τη ΔΕΗ ότι ρυπαίνει το περιβάλλον είναι οι ίδιοι που αρνήθηκαν στη ΔΕΗ τη δυνατότητα για νέες επενδύσεις σε Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ).

Σήμερα όλοι ξέρουμε ότι οι πολιτικές των τελευταίων δεκαετιών έχουν αφήσει τη ΔΕΗ πολύ πίσω στις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις. Για παράδειγμα στη Γερμανία ολοκληρώνονται αυτή τη στιγμή 9

καινούρια λιγνιτικά εργοστάσια με τρομερά μικρούς ρύπους. Στη ΔΕΗ τα εργοστάσια είναι 35ετίας και φυσικά είναι σαράβαλα με πολύ μεγάλους ρύπους. Θα έπρεπε λοιπόν να γίνουν νέα εργοστάσια που θα αντικαταστήσουν τα παλιά. Όμως δεν επιτρέπεται στη ΔΕΗ να προχωρήσει σε νέες επενδύσεις.

Το παιχνίδι όλο έχει να κάνει με τις συνολικότερες πολιτικές που ακολουθούν για την ενέργεια. Αυτή τη στιγμή η ενέργεια με τις ρυθμίσεις τις αγοράς είναι πανάκριβη. Έχουν φουσκωθεί οι λογαριασμοί από δευτερεύουσες και τριτεύουσες υπηρεσίες που δεν έχουν να κάνουν με το κόστος παραγωγής της. Ταυτόχρονα έχουμε μια ΔΕΗ που έχει αποστερηθεί από το μεγαλύτερο μέρος των παγίων της με τις διασπάσεις τις ΑΔΜΗΕ, του Δίκτυο, κοκ.

Επίσης η ΔΕΗ έχει προβλήματα με το προσωπικό γιατί της έχουν απαγορευτεί οι προσλήψεις και με τις συνταξιοδοτήσεις χάνει συνεχώς χρήσιμη τεχνογνωσία. Η λογική των διοικήσεων είναι να προχωρήσουμε σε γενικευμένο outsour-

cing δίνοντας τις δουλειές στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό που θέλουν πλέον ξεκάθαρα είναι να τη σπάσουν σε κομμάτια και να διαλύσουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο που έχει. Μην ξεχνάμε κάτι πολύ βασικό. Αν σβήσει κάτι σε ένα σπίτι, ακόμα και αν είναι σε άλλη εταιρία, η ΔΕΗ τρέχει. Η ΔΕΗ είναι κατοχυρωμένη στην συνείδηση του μέσου καταναλωτή, ήταν και παραμένει υπεύθυνη για την ηλεκτροδότηση της χώρας. Αυτό προσαθούν να σπάσουν. Λοιδορώντας την, κατηγορώντας την και ξεπουλώντας την προσπαθούν να διαλύσουν τη σχέση που έχει η μεγάλη πλειοψηφία του κόσμου με τη ΔΕΗ.

Δυστυχώς ο γραφειοκρατικοποιημένος συνδικαλισμός έχει ευθύνες σε όλο αυτό. Έχουν υιοθετήσει τις κεντρικές επιλογές κερδίζοντας απλά μικρά συνδικαλιστικά προνόμια. Την επόμενη περίοδο σαν εργαζόμενοι της ΔΕΗ χρειάζεται να αναδείξουμε τον κοινωνικό της ρόλο και να συσπειρώσουμε τον κόσμο γύρω μας.

Χρειάζεται να δούμε τη ΔΕΗ με όρους κοινωνικής επιχείρησης όπου αναλαμβάνει το κόστος των νοικοκυριών, το δικαίωμα του κάθε απλού ανθρώπου να έχει πρόσβαση στην ενέργεια, που σημαίνει πως πρέπει να φωτιστεί, να ξεσταθεί, να έχει δικαίωμα στην ψύξη, αυτά είναι ανθρώπινα δικαιώματα. Και γι'αυτό η ενέργεια πρέπει να δίνεται σε όλους και με φτηνό αντίτιμο.

Ξέρουμε πολύ καλά πως η νέα κυβέρνηση Μητσοτάκη απεργάζεται μαύρα σχέδια για τη ΔΕΗ. Από τη μεριά μας χρειάζεται να στήσουμε την οργανωμένη απάντηση απέναντι στα ξεπουλήματα που ετοιμάζουν”.

Κυριάκος Μπάνος

Σύσκεψη Συντονισμού

Την Δευτέρα 22 Ιούλη στις 6.30μμ στον Άγιο Σάββα (Μετρό Αμπελόκηποι) ο Συντονισμός Ενώπια στα Μνημόνια και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων καλούν κοινή σύσκεψη για να συζητήσουν τα επόμενα βήματα που έχει μπροστά του το εργατικό κίνημα για να απαντήσει στην ατζέντα του Μητσοτάκη.

Σε ανακοίνωση του Συντονισμού Ενώπια στα Μνημόνια τονίζεται μεταξύ άλλων: “Λίγες μέρες μετά τις βουλευτικές εκλογές κανένας εργαζόμενος δεν έχει αυταπάτες για το τι θα σημαίνει η διακυβέρνηση του Μητσοτάκη. Πίσω από τα παχιά λόγια ότι «η νέα κυβέρνηση δεν θα επιδείξει αλαζονεία», θα είναι «κυβέρνηση όλων των ελλήνων» και «θα είναι αμείλικτη στην εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας», η πραγματικότητα δείχνει ότι η συνέχιση και η κλιμάκωση των μνημονιακών επιθέσεων δεν είναι πίσω μας αλλά μπροστά μας.

Όμως ο κόσμος στους χώρους δουλειάς έχει διαμορφώσει τα τελευταία χρόνια ένα δικό του κατάλογο αιτημάτων και διεκδικήσεων. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και εργολαβικών. Καμία απόλυση εργαζόμενου, κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά που κλείνουν τα εργοστάσια, καμία ιδιωτικοποίηση.

Με αυτά τα δεδομένα θέλουμε να συζητήσουμε για τις πρωτοβουλίες που θα χρειαστεί να πάρει την επόμενη περίοδο ο Συντονισμός ενάντια στα μνημόνια και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων σε αυτά τα μεγάλα μέτωπα των προσλήψεων ενάντια στις απολύσεις συμβασιούχων, των κλειστών εργοστασίων, των ιδιωτικοποιήσεων. Έχουμε πρώτο βήμα την διαδήλωση στην ΔΕΘ στις 7 Σεπτεμβρίου αλλά χρειάζεται ένας πιο συνολικός σχεδιασμός από τη μεριά μας”.

ΛΑΡΚΟ Όχι άλλοι νεκροί

Με 48ωρη απεργία απάντησαν την Παρασκευή 12/6 και το Σάββατο 13/6 οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ μετά το νέο εργατικό ατύχημα στις εγκαταστάσεις του εργοστασίου, με νεκρό ένα 35χρονο εργάτη. Σύμφωνα με πληροφορίες, ο 35χρονος μόνιμος εργαζόμενος της ΛΑΡΚΟ, χτυπήθηκε θανάσιμα στο κεφάλι, ενώ βρίσκονταν πάνω σε γερανογέφυρα.

Τα ατυχήματα έχουν πυκνώσει στις παλαιωμένες εγκαταστάσεις της ΛΑΡΚΟ και ο θάνατος του 35χρονου έρχεται να προστεθεί σε μια τεράστια μαύρη λίστα νεκρών και τραυματισμένων αφού η δουλειά στα κάτεργα της ΛΑΡΚΟ έχει γίνει πιο ριψοκίνδυνη.

Όπως καταγγέλλει το σωματείο και οι εργαζόμενοι και το νέο θανατηφόρο εργατικό δυστύχημα αναδεικνύει την επιτακτική ανάγκη λήψης μέτρων για την υγεία και ασφάλεια στο χώρο δουλειάς.

ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ

“Κανένας εργαζόμενος μόνος του”, αναφέρουν σε κείμενο που μας έστειλαν οι Παναγιώτης Ζαρίδας και Γιώργος Καραδάκης, μέλη του ΔΣ του Συλλόγου Διοικητικών Υπαλλήλων Σιβιτανιδείου, στηρίζοντας την πρόσφατη κινητοποίηση των καθαριστών/τριών της Σιβιτανιδείου, για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα και τις υπερωρίες τους.

“Μετά από διαμαρτυρίες και παραστάσεις στη διοίκηση του σχολείου οι εργαζόμενοι πήραν όλο ή το μεγαλύτερο μέρος των χρεωστούμενών τους από την εταιρεία ενώ δρομολογήθηκε και η αποπληρωμή των υπολοίπων ποσών. Ωστόσο η εταιρεία δεν άφησε αναπάντητο το γεγονός αυτό και προχώρησε σε τιμωρητικού χαρακτήρα απολύσεις σε εργαζόμενους/εργαζόμενες που διεκδίκησαν το αυτονόητο... Αυτό που πρέπει να διεκδικηθεί από τους εργαζόμενους, μόνιμους και συμβασιούχους, είναι η μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε συμβάσεις αορίστου χρόνου”, τονίζουν μεταξύ άλλων (ολόκληρο το κείμενο στο ergatiki.gr).

Διαδηλώτριες καταγγέλουν τον Έποσταιν

ΗΠΑ

Το σύστημα των πλούσιων σεξιστών

Τραμπ και Ακόστα τη μέρα της παραίτησης του υπουργού Εργασίας

Οι αγώνες των γυναικών στην Αμερική κατάφεραν ένα διπλό χτύπημα ενάντια στην καταπίεση και τους πλούσιους σεξιστές που την οργανώνουν και την καλύπτουν. Την περασμένη βδομάδα ο υπουργός Εργασίας του Τραμπ, ο Άλεξ Ακόστα, αναγκάστηκε να παραιτηθεί όταν αποκαλύφθηκε ότι είχε βοηθήσει από τη θέση του προϊσταμένου της Εισαγγελίας της Φλόριντα τον πολυεκατομμυριούχο -και κατά συρροή βιαστή και παιδεραστή Τζέφρι Έποσταιν- να πέσει στα μαλακά.

Πριν από δέκα χρόνια, ύστερα από μια συμφωνία με την εισαγγελία, δηλαδή με τον Ακόστα, ο Έποσταιν καταδικάστηκε σε όλους και όλους 13 μήνες φυλακή. Την περασμένη Δευτέρα, όμως, ο Έποσταιν συνελήφθη ξανά με εντολή του ομοσπονδιακού εισαγγελέα και την κατηγορία της σύστασης και λειτουργίας μιας "επιχείρησης" τράφικινγκ ανήλικων κοριτσιών. Αντιμετωπίζει ποινή 45 χρόνων στη φυλακή!

Έξω από το δικαστήριο, νέες κοπέλες διαδήλωναν κρατώντας φωτογραφίες του Έποσταιν και απαιτώντας δικαιοσύνη. Μέσα στο δικαστήριο οι εισαγγελείς παρουσίασαν μια μεγάλη

συλλογή από φωτογραφίες μικρών κοριτσιών που ανέσυραν από τους σκληρούς δίσκους των υπολογιστών του σπιτιού του στο Μανχάταν. Κατηγορείται για την σεξουαλική κακοποίηση και βιασμό τουλάχιστον 36 ανήλικων κοριτσιών.

Το δικαστήριο τον προφυλάκισε ως ύποπτο φυγής επειδή, όπως υπογράμμισε το κατηγορητήριο, "είναι υπέρογκα πλούσιος, διαθέτει ακίνητα στη Νέα Υόρκη, στο Παλμ Μπιτς, στο Νέο Μεξικό και στο Παρίσι καθώς και ένα ιδιωτικό νησί στα Βέρτζιν Άιλαντς. Επίσης κατέχει τρία διαβατήρια, δυο ιδιωτικά αεροσκάφη και 15 αυτοκίνητα. Οι δυνατότητες διαφυγής του είναι πρακτικά απεριόριστες".

Περιουσίες

Ο Έποσταιν ξεκίνησε σαν χρηματιστής δουλεύοντας για την εταιρεία Bear Stearns, έφτασε να διαχειρίζεται τις περιουσίες δεσκατομμυριούχων όπως το αφεντικό της εταιρείας εσωρούχων Victoria's secrets και να είναι προσωπικός φίλος με τον Τραμπ, τον Κλίντον και τον πρίγκηπα Άντριου της Αγγλίας.

"Τα εγκλήματα του Έποσταιν είναι φρικιαστικά και είμαι ικανοποιημένος

που οι εισαγγελείς της Νέας Υόρκης θα προχωρήσουν την υπόθεση στηριγμένοι στα νέα δεδομένα" έγραψε προκλητικά στο Tweeter μια μέρα μετά την παραίτησή του ο Ακόστα. Κάποιοι υποστηρίζουν ότι ο Τραμπ ήταν ήδη δυσανεσθημένος από τον Ακόστα -γιατί υποτίθεται ότι το υπουργείο Εργασίας δεν στήριζε όσο θα έπρεπε την φιλοεπιχειρηματική ατζέντα του προέδρου. Πρόκειται για ανέκδοτο. Ένα από τα πρώτα "επιτεύγματα" του Ακόστα στο Υπουργείο Εργασίας ήταν να ανατρέψει τους -γενναιόδωρους υποτίθεται- νόμους του Ομπάμα για την υπερεργασία. Δηλαδή να πετσόκοψει τις αμοιβές για τις υπερωρίες.

Όσο για την υποστήριξη του απέναντι σε πλούσιους βιαστές, ούτε λόγος να γίνεται. "Θα μας λείψει", δήλωσε ο Τραμπ μόλις ανακοίνωσε ο Ακόστα την παραίτησή του. Και για να παρηγορηθεί, εξαπέλυσε μερικές μέρες αργότερα μια χυδαία ρατσιστική επίθεση ενάντια στις αριστερές βουλευτίνες των Δημοκρατικών απαιτώντας "να γυρίσουν πίσω από εκεί που ήρθαν". Σεξιστής και ρατσιστής στο τετράγωνο!

Σωτήρης Κοντογιάννης

Η κρίση στην ΕΕ

Είναι αδύνατο να προβλέψει κανείς, τη στιγμή που γράφεται αυτό το κείμενο, αν η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, η μέχρι χθες υπουργός Άμυνας της Γερμανίας που επιλέχθηκε από τους αρχηγούς των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να αντικαταστήσει τον Κλοντ Γιουνκέρ στην προεδρία της Κομισιόν, θα καταφέρει τελικά να πάρει την έγκριση του Ευρωκοινοβουλίου.

Η ψηφοφορία για την επικύρωση της απόφασης του "Ευρωπαϊκού Συμβουλίου" (δηλαδή των πρωθυπουργών, προέδρων ή καγκελαρίων των 28 χωρών) ήταν προγραμματισμένη για το απόγευμα της Τρίτης, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη βρισκόταν στο τυπογραφείο. Για να υπογραμμίσει την αποφασιστικότητά της, η φον ντερ Λάιεν ανακοίνωσε ήδη ότι παραιτείται από υπουργός Άμυνας της Γερμανίας σε κάθε περίπτωση. Στην ουσία, όμως, αποκάλυψε τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και η γερμανική κυβέρνηση.

Η φον ντερ Λάιεν προέρχεται από τη δεξιά Χριστιανοδημοκρατική Ένωση (CDU), το κόμμα της Μέρκελ. Το CDU ανήκει μαζί με τη **Νέα Δημοκρατία** του Κυριάκου Μητσοτάκη, το Αυστριακό **Λαϊκό Κόμμα** του Σεμπάστιαν Κουρτς, τους Γάλλους **Ρεπουμπλικάνους** του Νικολά Σαρκοζί και τον **Δημοκρατικό Συναγερμό** του Νίκου Αναστασιάδη στο **Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (ΕΛΚ)**, τη δεξιά του Ευρωκοινοβουλίου.

Το ΕΛΚ ήταν ο "νικητής" των Ευρωεκλογών της 26ης Μαΐου. Με βάση τις παλαιότερες αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης το χρίσμα του Προέδρου της Κομισιόν θα πήγαινε στον υποψήφιο του ΕΛΚ, στον **Μάνφρεντ Βέμπερ** (που είναι και ο επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΕΛΚ στο Ευρωκοινοβούλιο). Ο Γιουνκέρ είχε εκλεγεί με αυτόν ακριβώς τον τρόπο πέντε χρόνια πριν.

Στον αέρα

Αλλά αυτή τη φορά η επιλογή τινάχτηκε στον αέρα από την ένταση που επικρατεί ανάμεσα στους δυο βασικούς πυλώνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Γερμανία και τη Γαλλία. Ο Μακρόν χαρακτήρισε τον Βέμπερ δημόσια "ακατάλληλο". Ο Βέμπερ προσπαθούσε να κρατάει ανοιχτά κανάλια επικοινωνίας με την ακροδεξιά της Ευρώπης και είχε καλές σχέσεις με τον **Βίκτορ Ορμπάν** της Ουγγαρίας. Αυτό δεν τον εμποδίζει φυσικά τώρα να δηλώνει ότι υπονομεύτηκε από "υπόγειες μεταμεσονύκτιες συνομιλίες στις οποίες επικράτησε ο άξονας Μακρόν - Ορμπάν". Η επιλογή της φον ντερ Λάιεν ήταν το αποτέλεσμα του τελικού συμβιβασμού ανάμεσα στη Γερμανία και τη Γαλλία μετά το ναυάγιο της υποψηφιότητάς του Βέμπερ.

Αλλά η φον ντερ Λάιεν δεν έχει εξασφαλίσει ούτε καν την υποστήριξη ολόκληρης της κυβέρνησης από την οποία προέρχεται. Το γερμανικό **Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα (SPD)** που συμμετέχει στον "Μεγάλο Συνασπισμό" της Μέρκελ κυκλοφόρησε μια επιστολή-λίβελο σε βάρος της -την κατηγορεί ότι με την πολιτική της υπονόμωσε την αμυντική ικανότητα της χώρας. Το τι θα κάνουν οι ευρωβουλευτές τόσο του SPD όσο και των άλλων σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Ευρώπης την Τρίτη το απόγευμα, είναι αυτή τη στιγμή άγνωστο. Ο Μακρόν υπολογίζει ότι η φον ντερ Λάιεν θα πάρει τις ψήφους της ομάδας των Φιλελεύθερων.

Ότι και αν γίνει, είτε επικυρωθεί η επιλογή των αρχηγών-κρατών είτε απορριφθεί από το Ευρωκοινοβούλιο, η Ευρωπαϊκή Ένωση βγαίνει από αυτή την αναμέτρηση ακόμα πιο διαιρεμένη.